

Šentjurske NOVICE

revija za aktualna lokalna vprašanja; letnik XVII, št. 5; 25. maj 2010; cena: 2,00 €

Šentjur
do 0
ŠENTJURSKE
2010

352(497 4 Šentjur)

0097566,5

COBISS

KNJIZNICA ŠENTJUR

PREBERITE!!!

**Občinski
svetniki
povozili
Nadzorni
odbor**

**Nam bo
igrišče na
mivki
»izvolilo«
župana?**

**Peter
Lapornik:
Pred leti bi
morda še bil
župan**

**Flander ni
več direktor
alpoške
cevarne**

Knjižnica Šentjur
Mestni trg 5b

3230 Šentjur

1. maj na Resevni

Spomini na Šentjurski Demos

Vabimo na predstavitev knjige urednika
ŠN Franca Kovača, ki bo

10. junija ob 19.30 v Knjižnici Šentjur.

Franco Kovač
Spomini na
šentjurski Demos

**FCO
5-er**

Peter Žmaher s.p.
Cesta Kozjanskega odreda 16, 3230 Šentjur
Telefon: 03/749 26 00, Gsm: 041 596 790

ASFALT

KOVAČ d.o.o.
031 652 437

Brezplačno šivanje zaves
MOJ DOM v trgovini Resevna
Mestni trg 4, Šentjur

VZELI SO NAM KOROŠKO, TRST IN GORICO. MORJA NE DAMO. 6. JUNIJA GLASUJ PROTI!

V nedeljo 6. junija bomo državljanke in državljani sprejemali najpomembnejšo odločitev po osamosvojitvi. Gre za naše morje, gre za našo suverenost na morju, gre za pomorski status Slovenije, na preizkušnji so naši gospodarski interesi, vezani na luko Koper in Slovenijo kot logistično okno v svet za Srednjo Evropo. **Veliko volivcev je še neodločenih in rezultat referendumu bo odločen v dneh in tednih do referendumu. Od vsakega izmed nas je odvisno, kakšen bo rezultat!** Spomnimo se Koroškega plebiscita pred 90-imi leti, ko smo vitalni del našega narodnostnega ozemlja in 11 % prebivalstva izgubili za nekaj tisoč glasov. Za vedno! Nič ni pomagalo kasnejše objokovanje napak, ki so bile narejene v kampanji. **Ne dovolimo, da se to žalostno poglavje Slovenske zgodovine ponovi danes, ko Sloveniji ni treba sprejemati nobenega nepotrebnege tveganja pri odločanju o naši morski meji.** Nikamor se nam ne mudi in nobeno nervozno in rokohitrsko reševanje mejnega problema se nam ne izplača.

Za Slovenijo je arbitražni sporazum (AS) slab, ker ogroža:

- njen pomorski status - potrditev sporazuma na referendumu bi za vedno zaprla Sloveniji teritorialni dostop do odprtega morja;
- gospodarske nacionalne interese luke Koper in Slovenije;
- njeno suverenost in jo izpostavlja nesorazmernem tveganju v času, ko ima Slovenija najmočnejši mednarodni položaj v zgodovini;

AS bo v »najboljšem« primeru Sloveniji omogočil »služnost« oz. »neškodljiv prehod« preko hrvaškega teritorialnega morja do mednarodnih voda. Slovenska vlada pa je takšen sporazum podpisala brez usklajevanja in obveščanja strokovne javnosti in opozicije ter nas razdvojila in sprla. Tako smo prisiljeni izbirati med bolj in manj slabimi odločitvami.

Ne drži, da AS nima alternative, saj obstajajo tudi druge rešitve:

- sporazum, v katerem bo izrecno pisalo, da mora sodišče določiti mejo po načelu zunanje pravičnosti (*ex aequo et bono*), o katerem je bilo leta 2007 doseženo soglasje med vsemi parlamentarnimi strankami v Sloveniji;
- sporazum, v katerem bo nedvoumno zapisano, da se podpisnici strinjata s tem, da ima Slovenija zagotovljen Piranski zaliv in teritorialni stik z mednarodnimi vodami;
- ratifikacija sporazuma Drnovšek - Račan, ki predstavlja za Slovenijo še sprejemljiv kompromis določitve južne meje.

Slovenci bomo drugič v zgodovini na plebiscitu odločali o svoji meji - o naši južni in morski meji, o slovenskem ozemlju in o slovenskem morju. Ta odločitev bo pomembnejša od običajnih političnih odločitev in važnejša od volitev, ki so vsake štiri leta. Nikoli več je ne bi mogli spremeniti. V preteklem stoletju so nam vzeli Koroško, Trst in Gorico, danes je ogrožena naša suverenost na morju. Tega slovenski državljani ne moremo več dovoliti. Zato vabimo volivke in volivce, da se referendumu udeležite, nanj povabite svoje prijatelje in znance ter glasujete PROTI!

Več informacij na www.sds.si

naročnik oglasa je OO SDS, Mestni trg 2, Šentjur

ix35

LEPOTA IN UČINKOVITOST. SKUPAJ.

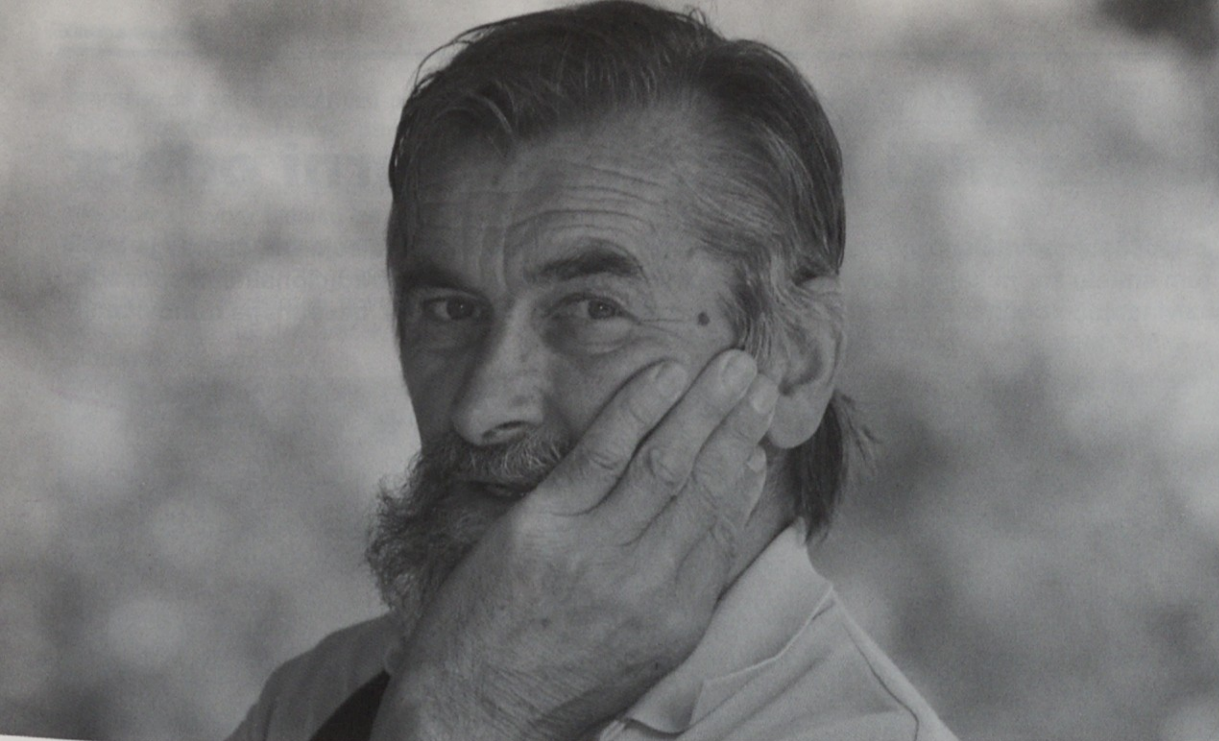

AVTOHIŠA **MLAKAR** d.o.o.
Stopče 32 b, 3231 Grobelno

tel.: 03/74 66 100
03/74 66 102

www.avtohisamlakar.si

Neznosne muke arbitražnega sporazuma

Iz srca zamerim našim politikom, ki so svojo nalogo, da pametno odločijo v mojem imenu, enostavno prevalili na mojo dušo. Jaz, ki sem šele nedavno prvič slišal za tako sofisticirane pravne pojme, kot so »Ex aequo et bono« ali »Junktion«, naj zdaj podpišem več ali manj bianco menico za Kosor–Pahorjeve »ljubezenske« dogovore o našem zagotovljenem statusu pomorske države? Jok, brez mene, sem bil sprva odločen. Toda sčasoma, ko so mi hočeš nočeš kar naprej polnili glavo z vsemi mogočimi variantami in možnostmi, sem začel razumevati, da se bom vendarle moral odločiti sam. In sem začel zlagati skupaj vse po vrsti, od debat v hrvaškem Saboru naprej do naših medstrankarskih nategovanj in izjav vseh vrst modrecev.

Od prvega navdušenja nad Pahorjevim vedrim optimizmom sem počasi preko mučnega obdobja dvomov zdrsel med skeptike in zdaj sem vse bolj prepričan, da nas utegne arbitražni sporazum spraviti ob teritorialni dostop do odprtega morja. In to se bi zgodilo po mednarodnem pravu, v skladu s famoznim »Ex aequo et bono«, ali kašno drugo pravniško finto, formalno zakonito, torej tudi pravično in dokončno. So se Pahor in njegovi za ceno prijateljskih, gospodarskih in še kakšnih odnosov s Hrvati že vnaprej sprijaznili z mejo približno na sredini Piranskega zaliva, kar zelo verjetno pomeni od dobre volje Hrvatov odvisen »služnostni« prehod preko njihovega teritorialnega morja? To pa ni v skladu z mojim razumevanjem pravičnosti, ki mi ga je 20 let vtepala v glavo naša politika. Morda je zakonito, ni pa pravično. Veliko raje imam še naprej sedanjo nezakonito »krivično« mejo na morju, kot da bi to krivičnost za večno tudi v mojem imenu uzakonil nekdo tretji.

Takole razmišljam:

- Več kot normalno bi bilo, da bi Pahor in njegovi, če bi res verjeli v tisto, kar nam zagotavljajo, da so se dogovorili, nepreklicno vezali vsaj svoje politično preživetje na ohranitvi teritorialnega dostopa do odprtega morja. Trdijo pa ravno nasprotno, da to nima nič z legitimnostjo njihove oblasti.

- Vse kaže, da je meja nekje v sredini Piranskega zaliva prva opcija mednarodnega prava, in bi naš dostop do odprtega morja morebiti lahko prej »prikšeftali« s pogovori s Hrvaško kot z odločitvijo mednarodnih arbitrov.

In še sumljiva dejstva z one strani Sotle:

- V Saboru ni niti nega poslanca, ki bi »Junktion« razumel tako kot Pahor. Tudi Kosorjeva ne.

- Znameniti Račan-Drnovškov dimnik, ki je dejansko minimum mojega razumevanja pravičnosti, je bivša hrvaška oblast, ki nam je bila ideološko celo naklonjena, gladko zavrгла.

- Hrvaški, ki ima morja kot listja in trave, ne bi v ničemer škodovalo omogočanje slovenskega stika z odrtimi vodami. Če bi bila slučajno naša prijateljska država, bi nam sama ponudila ta dostop, ne pa da nas poskuša spraviti ob nekaj, kar je za nas pomembno in kar smo v preteklosti imeli.

Sklep je preprost: arbitražna nam zelo verjetno ne bo dala suverenega dostopa do odprtega morja. Če smo čakali 20 let, pa počakajmo še naslednjih 20 ali 40. Recimo do Jelinčičevega mirovnega sporazuma bivših jugoslovanskih republik. Več kot z arbitražo menda res ne moremo izgubiti.

F. Kovač

Vse kaže, da je meja nekje v sredini Piranskega zaliva prva opcija mednarodnega prava, in bi naš dostop do odprtega morja morebiti lahko prej »prikšeftali« s pogovori s Hrvaško kot z odločitvijo mednarodnih arbitrov.

Mesečnik
Šentjurske novice izdaja
Šentjurske novice, d.o.o.
Dušana Kvedra 11, Šentjur
Glavni in odgovorni urednik:
Franc Kovač
Lektoriranje:
Eva Kovač
Postavitev in oblikovanje:
Jure Godler
Naslovnica:
foto Franc Kovač

Tisk:
Tiskarna Petrič, Slovenske Konjice
8,5% DDV je vračunan v ceno
Naslov uredništva:
Dušana Kvedra 11, pp 43, 3230 Šentjur

Telefon:
03 574 15 00

E-pošta:
sentjurske.novice@siol.net
Transakcijski račun:
06000-0105036264

Naklada:
1000 kom

Naslednja številka:
22. junij 2010

Časopis je vpisan v evidenco
javnih glasil, ki jo vodi Urad za informiranje,
pod zaporedno številko 1056.

Občinski svetniki povozili Nadzorni odbor

Občinska politika se že počasi predvolilno ogreva, toda je še daleč od vrelišča. Aprilska seja OS, čeprav je imela na dnevnem redu v tem smislu kar nekaj obetavnih točk, je vendarle potekala v stilu tradicionalnega spopada dvojca Polnar – Diaci z vladajočo občinsko oblastjo, ki pa ni presegel ravni običajnega besednega duhovičenja.

Prvo merjenje moči se je zgodilo že pri sprejemanju dnevnega reda. Diaci (SMS) je ocenil, da je predlog novega občinskega statuta pravno in terminološko skropucalo. Skupaj s Polnarjem in Erjavcem je predlagal, da naj se umakne z dnevnega reda in gre prej v javno razpravo na KS in na stranke. Podžupan Korže (SDS) je nasprotno vztrajal, da se o statutu občinski

vodja investicij Erika Kosi degradirana, čeprav je po županovih zatrjevanjih delala učinkovito, ni dala zelenega odgovora. Z obeh strani smo sicer slišali več besednih bravur, toda nobene eksaktne številke in nobenega zavezujočega sklepa. Diacijevi pomisleki, da Erika Kosi ni bila brez razloga degradirana na enako plačano delovno mesto vodje projektov, kjer sedaj menda celo sploh ni nujno, da prihaja v službo, so se enostavno utopili v županovi smeli trditvi, da je bila Erika Kosi uspešna, da pa se je sedaj po zamenjavi, zamenjal jo je županov sorodnik Jernej Tisel, pokazalo, da se »njene« zadeve lahko urejajo še učinkoviteje. Na kar je Polnar (neodvisni) cinično ugotovil, da je pri tej zamenjavi pač šlo samo za srečen izid županovega veselja do sprememb. Tudi trditev podžupana Artnaka (LDS), da so izvajalske cene sedaj tudi do 30% nižje od tistih iz časov Erike Kosi, občinskih svetnikov niso ganile. Razprava, ki je pravzaprav sploh ni bilo, bi lahko imela dolgoročne močne učinke, če bi bila speljana do konca in če bi se občinski svet odločil, da razčisti »skrivnostni mobing« Erike Kosi. A tega ni niti poskušal storiti, tudi po zaslugi podžupana Koržeta, ki je Tislu čestital, ker tako strpno poslušal Diacijeve in Polnarjeve neumnosti.

Zašiljena

Odpadnik **Robert Polnar**, dosedanji predsednik kadrovske komisije, o demokraciji v LDS: **»Moji najhujši prijatelji so se odločili za podtalno akcijo.«**

svetniki prvič opredelijo že na tej seji, kajti sicer ne bo sprejet do jesenskih volitev, kar pa naj bi bilo menda nujno.

Predlog statuta je ostal ne dnevnem redu, a bo še šel v razpravo na stranke in KS. Zavržen je bil Diacijev predlog, da se zaradi odsotnosti članice NO Marije Budiša, ki je nadzor operativno opravila, obravnava spornega poročilo NO o gospodarjenju z občinskimi stanovanji prestavi na naslednjo sejo.

Zaradi proceduralnih zadržkov je padel tudi predlog LDS, da OS odpadnika iz njenih vrst Polnarja na mestu predsednika Komisije za volitve in imenovanja zamenja bolj zvesti Sebastjan Jaklič.

Erika Kosi – ali kako učinkovito do učinkovitejše učinkovitosti

Obravnava te točke dnevnega reda, ki jo je zahteval Diaci, ker je bil nezadovoljen z županovimi pojasnili, zakaj je bila

Podžupan **Jože Korže (SDS)** ima konstruktiven nasvet za Diacija in Polnarja: **»Pojdita v Vojnik in nalagajta tistim ljudem.«**

Robert Ponar (neodvisni) o težavah podžupana Koržeta: **»Bedaki ne zamudijo nobene priložnosti, da dokazujejo neomejenost svoje omejenosti.«**

Župan **Tisel** o razlogih za izogibanje javnim razpisom pri lpavčevi 17: **»Ni bilo časa zanje. Tako, kot smo delali, smo delali hitreje in ceneje.«**

Robert Polnar (neodvisni) z Libelingom po županovem učinku učinkovitejšega učinka: **»Človek primerno kompliciranega duha lahko pod pogojem, da ravna dovolj neumno, samega sebe brčne v zadnjico, ali se lastnoročno vrže na cesto.«**

Odlok o preprečevanju špekulacij z zemljišči ...

... na trasi povezovalne ceste Dramlje – Črnolica je bil sprejet soglasno. Prav tako ni bilo nič spornega pri malenkostnih preureditvah volilnih enot za lokalne volitve.

Zaključni račun 2009 – zgodba je taka, kakršna je.

Razprava je spet tekla skoraj izključno med Diacijem in Polnarjem na eni strani in občinsko upravo na drugi.

Prihodki so znašali 21,8 milijona €, odhodki pa 22,36 milijona €. Ob dolgoročni zadolžitvi za 1,7 milijona € (gre za znano pretvorbo kratkoročnega dolga v dolgoročnega) se je proračunsko leto zaključilo s 566.000 € primanjkljaja. Občinska uprava je trdila, da so občinske finance korektno vzdržne, Diaci in Ponar pa sta imela vrsto pomislekov. O že lani napovedanem fiasku pri pridobivanju proračunskih kapitalskih prihodkov, ki se je v celoti uresničil, niti nista težila. Polnar je menil, da je problem, ker občinski

Zašiljene

Marko Diaci (SMS) o inštitutu pobud in vprašanj občinskih svetnikov: **»Sprašujejo v glavnem podžupani, manjka le še to, da se jim pridruži ta že župan in direktor občinske uprave.«**

proračun skoraj v celoti visi na državnih sredstvih (88%), občinska uprava pa ne uspe povečevati lastnih sredstev. Edini vir investicij je zadolževanje. Občinska uprava naj bi bila tudi do sebe preveč radodarna; svoje izdatke za blago in storitve (3,3 milijona €) je povečala za 30%, istočasno pa je »svojim« družtvom in neprofitnim organizacijam privoščila le 3-odstotno povečanje. Župan je torej samemu sebi dal 10x več kot drugim porabnikom proračunskih sredstev.

Diaci je ugotavljal, da se trend rastočega zadolževanja nadaljuje. Ob tekočemu proračunskem primanjkljaju se je v preteklem letu povečalo tudi zadolževanje: 4,3 milijonom dolgoročnega kredita, ki se večinoma začne odplačevati šele leta 2011, je treba prišteti še 3,2 milijona € neplačanih obveznosti, ki so dejansko blagovni kredit, kar pomeni, da je skupna zadolžitev večja od tiste iz leta 2008.

Zašiljena

Direktor **Jože Palčnik** zavrača tezo o 3,2 milijonih blagovnega kredita in o zveličavnosti lastnih proračunskih sredstev: »Zagotavljam, da Občina ni imela neplačanih računov, ki bi jim potekel rok. Za

nas je od pridobivanja lastnih sredstev pomembnejše pridobivanje transfernih (državnih) prihodkov, s katerimi je tudi veliko dela.«

Robert Polnar (neodvisni) o korelaciji med številom občinskih funkcionarjev in občinskimi financami: »Večje kot je število funkcionarjev, manj je lastnih finančnih virov. Sicer se pa z direktorjem Palčnikom povsem strinjava, da se sploh ne strinjava.«

Z ustanavljanjem nove Razvojnega agencije savinjske regije RASR,

ki bo nadomestila »Klančnikovo« sprivatizirano RRA d.o.o., ni bilo nobene »frke«. Končno je začetni občinski vložek 500 € vanjo pravi mačji kašelji. Vsaj za začetek. Le Erjavca (SD) je zanimalo, kaj se bo zgodilo z dosedanjimi občinskimi vložki v očitno sprivatizirani Tehnopolis. Vse kaže, da bo nanje treba počasi pozabiti.

Stanovanjska komisija proti Budiševi

Predsednik stanovanjske komisije Slavko Špur je skoraj v celoti podprl stališče Atrija, da kritično poročilo NO o negospodarnem gospodarjenju z občinskimi stanovanji, ki ga je pripravila Marija Budiša, ni korektno. Atrij je očitno prepričan tako »Špurovo« komisijo kot vse občinske svetnike, da z občinskimi stanovanji gospodarji, z izjemo ene napake v datumu, v celoti pravilno in korektno. Budiševa na seji ni bila navzoča, predstavnica NO Pavla Skok pa ni ugovarjala. Občinski svet je soglasno »pohodil« poročilo Nadzornega odbora. Zadeva se utegne zanimivo zakompljirati, kajti po neuradnih informacijah je Budiševa prepričana, da je Atrij le oškodavalec občinsko premoženje, zato se s takšno »domačnostjo« občinskih svetnikov ne strinja in bo svoje poročilo predala v obravnavo ustreznim organom.

FK

S SEJE NO

Ima Nadzorni odbor res zobe?

Na majski seji občinskega Nadzornega odbora (NO) je bila pravzaprav le ena prava vsebinska točka – dopolnitev poročila o pregledu investicije v igrišče na mivki v Hruševcu, ob kateri je prišlo do ostre konfrontacije nadzornikov z direktorjem občinske uprave Palčnikom. To, da je direktor, tokrat sploh prvič, izgubil živce, kaže, da se na Občini nekaj le dogaja.

Član NO Stane Zatler, ki je skupaj z Gračnerjem operativno izvedel nadzor izgradnje spornega igrišča v Hruševcu, je dopolnil poročilo NO z ugotovitvami izvedenke Milenke Špenger Benko. Kot je znano, je Benkova ugotovila, da je realna cena te investicije 77.000 €, kar pomeni, da naj bi bilo igrišče preplačano za 35.600 €. Pri ponovnem pregledu posameznih postavk je g. Zatler ugotovil, da je igrišče stalo celo 133.000 €, razlika med zaračunanimi in domnevno realnimi stroški pa znaša 44.000 €. Člani NO so z njegovim poročilom soglašali, Rudi Gajšek pa je še dodatno opozoril, da je Občina dva dni po sklenitvi pogodbe z GIC Rogaška Slatina za 94.000 € dodala še aneks za 20.000 €, s čimer se je očitno načrtno izognila pravilom javnega naročanja. Po njihovem mnenju je bilo v zvezi z igriščem na mivki storjenih več nepravilnosti: občina je kršila pravila javnega naročanja, uporabila je nezakonita šentjurska navodila za oddajo del manjše vrednosti (do 94.000 €, po šentjurskem statutu pa celo do 20.000 €), vodja tega projekta pa nesporno ni ravnal v duhu dobrega gospodarja in je odgovoren za znatno oškodovanje javnih financ. Direktor občinske uprave Palčnik je zaključke NO odločno zavrnil, ker

mnoge navedbe NO ne držijo, tako NO ne razlikuje med pogodbo in obračunom itd., kar vse bo občinska uprava pojasnila v odzivnem poročilu. Nadzornike je ostro pozval, naj temeljito premislijo, preden se odločijo za takšne nekorektna sklepe, kot so jih pripravili.

Prišlo je do ostrega dialoga, sploh najostrejšega doslej na relaciji med občinsko upravo in NO, katerega del se je nanašal tudi na zavrnilo poročilo NO o negospodarnem ravnanju Atrija z občinskimi stanovanji. Ugotovitve »Špurovega« stanovanjskega odbora je Budiševa zavrnila, toda NO je vseeno dal to zadevo ad acta, Budiševa pa je zagrozila, da bodo njeno poročilo dobile v obravnavo druge ustrezne službe.

Posledica tega spopada je bila tudi presenetljiva odločitev Rudija Gajška, da ne mara sodelovati pri pregledu zaključnega računa 2009, ker je tako ali tako vse skupaj brez veze; NO ni uspel zaključiti nadzora Ipavčeve 17, zdaj pa vse kaže, da se bo Občina izvila tudi iz afere »Igrišče na mivki«. Nadzorni pregled zaključnega računa, ki pa ga je OS že sprejel, naj bi tako zgolj zaradi lepšega opravila Pavla Skok in Stane Zatler.

FK

Nam bo igrišče na mivki »izvolilo« župana?

Čeprav še niso končani vsi postopki okrog nadzora izgradnje zdaj že znamenitega odbojcarskega igrišča na mivki pri šoli v Hruševcu – ni še odzivnega poročila občinske uprave in končnega poročila Nadzornega odbora – že lahko rečemo, da gre za afero, ki utegne ogroziti verodostojnost naše občinske uprave in župana Tisla kot odgovorne osebe. Zadeva naj bi bila zaključena še pred jesenskimi lokalnimi volitvami, zato bi afera »Igrišče na mivki« lahko postala prvorazredna predvolilna tema. Seveda samo v primeru, da bo med Tislovimi izzivalci tudi kakšen, ki misli resno.

Odbojcarsko igrišče na mivki (OIM) pri šoli Hruševac je oktobra 2008 zgradilo podjetje GIC Gradnje iz Rogaške Slatine, projekte je izdelal ECO-ING iz Celja, nadzor je vršila ET Energotehna, investitorja pa je zastopala vodja službe za investicije Erika Kosi. 3. septembra 2008 je bil izdan Zahtevek za izvedbo javnega naročila male vrednosti za to igrišče. Ponudbe so dobili štirje izvajalci, vrnili pa so jih trije:

IPI, Rog. Slatina 99.580 €,

CMC 101.134 €

GIC Gradnje, Rog. Slatina 94.264 €.

Razpisna komisija v sestavi Erika Kosi, Alenka Stojan in Marjeta Gajšek se je odločila za GIC Gradnje.

Prvi kamen je priletel iz županove koalicije

Takoj, ko se je izvedelo za ceno, je v šentjurski politični javnosti završalo, kajti cena naj bi bila hudo pretirana. Ker se je to dogajalo neposredno po aferi »Ipavčeva 17« in je bila javnost še senzibilizirana z dogajanjem v Zg. trgu, po drugi strani pa naj bi igrišče na mivki v Hruševcu realno lahko stalo le polovico omenjenega zneska, je bil odziv javnosti in politike pričakovan. Primerjave s ceno igrišč na mivki v Gorici pri Slivnici (2000 €) in v Dramljah (okrog 20.000 €) so bile še dodatno izzivalne.

Prvi resni kamen je vrgla občinska svetnica SDS Mira Jazbec, ki je zahtevala, da investicijo pregleda občinski Nadzorni odbor (NO).

Nadzorni pregled sta junija 2009 opravila člana NO Stane Zatlter in Franc Gračner, januarja 2010 pa je izvedbo gradnje pregledala tudi uradno izbrana izvedenka Milenka Špenger Benko iz Prevalj. Prvi povzetek ugotovitev nadzornikov je bil:

- Z drobljenjem pogodb je Občina obšla določila zakona o javnih naročilih

in Navodila za oddajo javnih naročil male vrednosti;

- Občina pri naročanju storitev in gradenj ni ravnala v duhu dobrega gospodarja in je zato nastala večja premoženjska škoda.

Izigravanje Zakona o javnih naročilih

Dne 29. septembra 2008 je bila sklenjena pogodba z GIC gradnje, dva dni kasneje, 1. oktobra, pa je bi sklenjen aneks k pogodbi za dodatnih 20.088 €. Znano je, da je 94.000 € tista zgornja meja

investicije, ki se lahko še odda po sistemu oddaje javnih naročil male vrednosti, to je, da izvajalec odda delo na podlagi ponudb treh ponudnikov.

NO se je strinjal, da ta mali razmak med pogodbo in aneksom kaže na to, da je Občina načrtno izigrala Zakon o javnih naročilih. Če ta njihova domneva drži, potem nedvoumno sledi, da je pri razpisu šlo za znano klasično igro z javnimi naročili male vrednosti, za drobljenje investicije, katerega ozadje je običajno dogovor med naročnikom in izvajalcem še pred uradno ponudbo. To »tehniko« dobro obvladajo tako vsi investitorji kot izvajalci. Član NO Rudi Gajšek ni dvomil, da je v tem primeru šlo za namerno izigravanje Zakona o javnih naročilih oziroma za ta »dogovorni sistem«. Na kar naj bi kazalo tudi dejstvo, da je Občina Šentjur ponudbo poslala na iste znane naslove.

Direktor občinske uprave Jože Palčnik nasprotno vztraja, da je do aneksa prišlo izključno zaradi naknadne spremembe naročila, predvsem zaradi spremembe materiala mreže okrog igrišča, in sicer iz PE v kovinsko izvedbo, in še nekaterih dodatnih del.

Dvakrat zaračunana mreža?

Po mnenju NO Palčnikovo trditev glede ograje negirajo nekatere predložene ugotovitve izvedenke.

Najprej to, da je bila mreža za ograjo v PK izvedbi zajeta v pogodbi, in sicer za ceno 148 € za tekoči meter, to je v skupnem znesku 17.026 €, torej bi v aneksu lahko šlo samo za razliko v ceni do kovinske izvedbe, ki naj bi bila (po GIC-u) dražja za cca 40 € za tekoči meter, kar pa bi skupaj zneslo le okrog dodatnih 4000 €. Toda težava je v tem, da je izvedenka Benkova pridobila predračun za tak tip mreže po ceni 139,2 € za tekoči meter, to pomeni, da je izvajalec, ne glede na to, da je mrežo zaračunal dvakrat, zaračunal še cca 4500 € preveč.

Na podlagi teh podatkov kaže, da mreža ni bila pravi vzrok za sklenitev aneksa, temveč naj bi res šlo za izigravanje pravil javnega naročanja.

Izvedenka: igrišče je bilo preplačano za 35.600 €

Izvedenka Milenka Špenger Benko, ki je med drugim ugotovila, da igrišče sploh ni bilo strokovno projektirano in tudi ne zgrajeno, je na podlagi predložene projektno dokumentacije pridobila ponudbe treh firm za nizke gradnje in jih primerjala s pogodbenimi cenami z GIC gradnje.

Poglejmo nekaj primerjav:

Pripravljalna dela	34500	13250	9010	13550
Zemeljska dela	39873	16737	11036	18491
Druga dela	33372	11600	14040	13525

Izvedenka je izračunala, da je realna vrednost opravljenih del in vgrajenih materialov 77.000 € in da je bilo igrišče preplačano za 35.600 €.

NO: Igrišče je preplačano za 44.000 €

Po neuradnih podatkih je NO prišel do drugih podatkov, in sicer naj bi odbojcarsko igrišče stalo 133.000 €, realna cena igrišča pa naj bi bila za 11.000 € višja od tiste, ki jo je izračunala izvedenka.

To pomeni, da naj bi bilo igrišče realno preplačano za 44.500 €.

Direktor občinske uprave Palčnik je temu izračunu odločno ugovarjal, da primerjave niso realne in je napovedal bistveno drugačne številke, ki jih bo predstavil v odzivnem poročilu. Opozoril je tudi NO, da naj pazi, kaj sklepa.

Po kritični seji NO se je začelo zapletati. Na eni strani so se nadzorniki pričeli previdno izogibati nadaljnjim zaostrovanjem, zavračali so vse informacije, ker da javnost vse do dokončnega poročila, to pa bo nared 30 dni po prejemu odzivnega poročila občinske uprave, do njih nima dostopa. Uradno ni znano, kaj so (ali bodo) nadzorniki sploh zapisali v svoji zadnji verziji nadzornega poročila, po neuradnih informacijah naj bi potrdili izvedenke ugotovitve, županu pa le blagohotno svetovali, naj drugič bolj pazi na občinski denar.

Prvi Diacijev spopad z mlino na veter

Počilo je na izredni seji »Diacijevega« Odbora za proračun in

občinsko premoženje, ki je v tej zgodbi skušal prevzeti nalogo NO. Na sejo tega odbora namreč ni prišel nihče iz občinske uprave, ker so po pisnem sporočilu župana Tisla bili o seji samo obveščeni, ne pa nanjo tudi uradno povabljeni. Člani odbora so seveda skočili v zrak, saj so bili prepričani, da gre samo za zavlačenje, da poskuša občinska uprava afero »Igrišče na mivki« zadržati oziroma vsaj do jesenskih volitev držati pod preprogo. Na seji sta bila navzoča tudi predstavnika NO Skokova in Gajšek, ki pa sta se »skrivala« za 36. členom Poslovnika NO, ki naj bi jima prepovedoval dajanje informacij pred dokončnim poročilom NO, kar je člane odbora razkurilo domala do neobvladljivosti, saj so bili prepričani, da NO hoče zaščititi občinsko upravo.

Mimogrede: Omenjeni 36. člen poslovnika NO res določa, da NO s svojim končnim poročilom seznanji javnost, nikjer pa ni besedice o tem, da javnost nima pravice tudi do vmesnih poročil, o postopkih in delnih ugotovitvah.

Diaci je sejo Odbora prekinil in napovedal nadaljevanje čez 5 dni.

Drugi Diacijev spopad z mlino na veter

Zgodil se je v ponedeljek 17. maja, potek pa je bil na las podoben onemu prvemu. Tokrat sta bila župan Tisel in direktor Palčnik uradno povabljeni, toda sta se oba tudi enako uradno opravičila, pomočnik direktorja Edi Peperko pa je odboru z nasmehom na ustih obrazložil, da rok za odzivno poročilo še ni potekel in zato ni šans, da bi on karkoli komentiral ali celo razlagal. Na sejo je prišla tudi izvedenka Benkova, ki pa je samo potrdila svoje predhodne ugotovitve. Tudi oba navzoča člana NO podpredsednica Budiševa in Gajšek sta zavrnila, da bi poročala o ugotovitvah NO, ker da so te informacije zaupne do dokončnega poročila, ki pa bo narejeno v najboljšem primeru šele v 45 dneh. Čeprav jima je Diaci dokazoval s citiranjem zakonodaje in tudi s konkretnim primerom, ko je Računsko sodišče še pred odzivnim poročilom brez oklevanja poročalo o napakah na Kmetijskem ministrstvu, od svoje odločitve nista bila pripravljena odstopiti. Tako do prave razprave spet ni prišlo, le predsednik Odbora za proračun in finance je kar nekajkrat izgubil živce in padale so težke besede,

da gre v tem primeru za hudo sprenevedanje, izigravanje Odbora, absolutno stopnjo birokratskega samozadovoljstva itd. V razpravi so v približno enakem tonu sodelovali tudi drugi člani Odbora (Polnar, Senica, Zatler). Hudo kri je nekoliko pomiril Vrečko s citiranjem Statuta, v katerem je v 50. členu določeno, da je NO v primeru negospodarnega ravnanja dolžan poročati Računskemu sodišču in Finančnemu ministrstvu, v hujših primerih nezakonitosti pa tudi dati prijavo kriminalistom. Odbor za proračun in občinsko premoženje pa da teh pristojnosti nima. Na koncu je Odbor sprejel »salomonski« sklep, da na podlagi izvedeniškega mnenja ugotavljajo, da je bila omenjena investicija izvedena negospodarno. Sklep bo posredoval občinskemu svetu.

Na potezi sta NO in Občinski svet

Vse kaže, da se na tej točki vroča afera Igrišče na mivki začne hitro hladiti. NO svoje poročilo drži v tajnosti in uradno ni znano, kaj bo naredil. Neuradno pa je že več ali manj javno, da zadeve ne bo predal ne Računskemu sodišču, ne Finančnemu ministrstvu, niti Kosovi protikorupcijski komisiji, temveč bo županu le predlagal, da naj reorganizira izvedbo javnih naročil manjše vrednosti in da naj v skladu s 37. členom občinskega Statuta prične s postopki, ki so potrebni za sanacijo nastale škode. Toda ta famozni 37. člen Statuta dejansko ne določa nič konkretnega oziroma pušča županu v tem primeru povsem proste roke. NO naj bi se na daleč izogibal 50. členu Statuta, ki ga izrecno zavezuje, da je v primeru nepravilnosti pri poslovanju Občine dolžan obvestiti Računsko sodišče, Finančno ministrstvo ali celo kriminaliste.

Kot se nakazuje, se utegne odmevna in realna afera »Igrišče na mivki« zaključiti politično z glasovanjem na Občinskem svetu, kjer pa ima župan prepričljivo večino. Naša občinska politika se bo tako spet zavrtela v svojem začaranem krogu oportunitizma, domačnosti in nenačelnosti, morda tudi kriminala.

Naše občinske investicije so (bile) napihnjene za 30 do 40 %

Ta izjemno provokativna trditev, ki jo je že pred dvema letoma javno postavil podžupan Artnak (LDS) in katere posledica je očitno bila odstranitev Erike Kosi z njenega delovnega mesta vodje službe za investicije (in tudi iz postopkov javnega naročanja), se je v primeru izgradnje igrišča na mivki potrdila. Ne še sicer dokončno, ker občinska uprava še ni pripravila odzivnega poročila, toda te alarmantne in pomembne številke ne nazadnje dokazujejo primerjave sedanjih cen s tistimi, ki jih je Občina dosegala za iste storitve v času, ko je investicije vodila Erika Kosi. Po informacijah, ki sta jih na zadnjem občinskem svetu dala podžupan Artnak in delno tudi župan Tisel, so sedanje cene gradbenih storitev (npr. asfalta iste kvalitete) res za cca 30% nižje od tistih izpred dveh let. Župan Tisel je bil sicer mnenja, da so nižje cene posledica krize, toda podžupan Artnak je dokazoval, da so predvsem posledica doslednega zakonitega izvajanja javnega naročanja. Sedaj sodeluje na razpisih, namesto v dosedanjih šentjurskih razmerah običajnih treh znanih ponudnikov, tudi preko 10 različnih podjetij, ki se trdo spopadajo za naročila.

Je v zadnjih treh letih neznano kam oteklo 7,5 milijona €?

Zanimivo je, da na zadnji seji OS, ko je Diaci poskušal odpreti »dosje Erika Kosi« in so bile več ali manj med vrsticami podane šokantne informacije s strani podžupana Artnaka in delno tudi župana Tisla, čeprav je slednji vztrajal, da na delo bivše vodje investicij nima nobenih pripomb, da je nesporno dobro delala, celo večno budna Polnar in Diaci nista vzdignila haloja. Pa bi ga pravzaprav morala, kajti če so ocene o 30-odstotni napihnjenosti občinskih investicij vsaj približno realne, pomeni, da je bilo samo v zadnjih treh letih Tislovega mandata izgubljenih okrog 5 milijonov € javnih sredstev. To je 500 avtomobilov srednjega razreda, ali pa cela nova ponkoviška šola. Gre za neverjetne številke, ob katerih se človeku mora zavrteti v glavi. Če te številke potegnemo na čas, ko je občinske javne razpise obvladovala Erika Kosi, je Tislova občinska uprava načrtno ali po malomarnosti samo pri

javnih razpisih zapravila okrog 10 milijonov evrov. To sta skoraj dve novi ponkoviški šoli. Odločno preveč, da bi povprečen volivec lahko verjel.

Kje so izgubljeni milijoni?

Odgovor na to vprašanje bi bil verjetno vreden nekaj let zapora, toda zgodilo se očitno ne bo nič. Nadzorni odbor bo, kot za zdaj kaže, zelo rahločutno razčističeval afero »Igrišče na mivki«, v najboljšem primeru našel kakšnih 20.000 negospodarno pokurjenih evrov, županu namenil nekaj »vzgojnih« besed in to bo vse. Koalicijsko obvladovani NO pač ni tisti, ki bi lahko grizel. Župana bi na jesenskih volitvah lahko prijeli za ušesa le volivci, toda za kaj takega ni nobenih možnosti, kajti Tislu odlično kaže še za tretji mandat. Očitno je tudi to demokracija.

Toda kje so izgubljeni milijoni?

Nova hiša Erike Kosi na Križu, ki buri domišljijo

Tako so razpršeni okrog nas, da ga ni mojstra, ki bi jih lahko izsledil. Levji delež je gotovo več ali manj zakonito ostal pri naših »dvornih« gradbincih, nekaj bolj mastnih drobtin pa tudi pri domačih »porabnikih« v obliki raznih pomoči, sponzorstev društvom, športu, prireditvam itd. Toda glavna tema ugibanja šentjurske ulice je, koliko evrov je na različne načine posredno ali neposredno »pokasirala« ekipa Tisel – Palčnik – Kosijeva, ki po splošni oceni ima edina trdno v rokah škarje in platno? Odgovor bo prav gotovo ostal na ravni nevoščljivostnih ugibanj o številu hiš, stanovanj, vikendov ..., ki so jih naši funkcionarji prigrisodarili v zadnjih osmih letih. In so nekatere od njih gradili občinski »dvorni« gradbinci. Kar sicer ni greh, zagotovo pa ni higiensko. Prepričan sem, da tudi morebitna zamenjava občinske oblasti za nazaj nima kaj veliko narediti, kriminalistična akcija, o kateri se nekaj šušlja, pa je tudi brez pravih možnosti. Če je res to, kar trdi ulica, da občinske finance z vednostjo in sodelovanjem že omenjene trojice funkcionarjev obvladuje povezan tandem projektantov, izvajalcev in nadzornikov, potem so zadeve do te mere »doterane«, da jih še CIA ne bi razvozlala. Na cedilu lahko ostane le greh negospodarnega ravnanja z javnim denarjem, kar pa je očitno nekaj takega kot naravni pojav, ki ni kazniv. Pa ne le v šentjurski demokraciji, temveč kar v vsej državi.

Brez skesane Erike Kosi ne bo šlo

Toda povsem neuporabna se kaže varianta, na katero očitno igra opozicija, predvsem svetnik Marko Diaci (SMS), ki je na dnevni red občinskega sveta pripeljal »dosje Erika Kosi«, to je možnost, da bi Kosijevo pripeljal tako daleč, da bi se skesano posula s pepelom in pokazala poti izpuhtevanja šentjurskih investicijskih milijonov. Erika Kosi se je sicer res formalno zgodila krivica, ko je brez pravega formalnega razloga izgubila ključno delovno mesto,

toda ostali sta ji enaka plača in »spokojno« delovno mesto (Diaci je celo namignil, da ji niti v službo ni treba hoditi), na katerem bo v miru božjem lahko dočakala upokojitev. Pa tudi sicer bi bila v morebitnem razčističevanju »njenega« sistema javnega naročanja prva na udaru.

Toda njen sedanji privilegirani status na Občini je dovolj zgovoren in po svoje kaže na to, da naša Občinska uprava potrebuje resno prevetritev.

FK

Spoštovani!

Vabimo vas, da se udeležite festivala

Kresna noč ob Slivniškem jezeru,

ki bo v

petek, 18.6. in soboto 19.6 2010, na Ramni plaži ob Slivniškem jezeru.

Program prireditve:

Petek:

Ob 19.00 »2 ure kulture,

ena predstava pol pa zabava.«

Branje poezije ob jezeru, nastop folklorne

skupine, predstavitev starih običajev

ob kresni noči,

Zabava z muzikantom.

Sobota:

Ob 14.00 Odbojka na Mivki Ob 15.00-20.00

Igre brez meja

Ob 20.00 Zabava z ansamblom Unikat

Ob 20.30 Razglasitev rezultatov

Ob 21.00 Spuščanje svečk po Slivniškem

jezeru

Ob 22.00 prižiganje kresa

22.15 Prihod povodnega moža

Ob 00.00 Ognjeno presenečenje

Vabimo vas da z nami preživite

najkrajšo noč v letu!

MLADA LIBERALNA DEMOKRACIJA

VABILO NA OKROGLO MIZO "DRUŽINSKI ZAKONIK"

v četrtek, 27. 5. 2010

ob 19:00 uri v prostorih

Občine Šentjur

(sejna soba št. II., drugo nadstropje vhod med Zavarovalnico Triglav in pošto).

Odprto debato z zagovorniki in nasprotniki predlaganega družinskega zakonika bo povezovala Katja Andrinek.

Janša, Žerjav in Novakova: »Odločni ne arbitražnemu sporazumu!«

V torek 11. maja je bil po dolgem času v Šentjurju spet spodoben politični dogodek državne razsežnosti: šentjurske SDS, SLS in NSi so v počastitev 20. obletnice ustanovitve Demosa organizirale javno tribuno pod naslovom Dediščina Demosa in izzivi prihodnosti. O Demosu sicer ni bilo veliko govora, so se pa predsedniki t.i. pomladnih strank pred polno kulturno dvorano dobro razgovorili o meji s Hrvaško in drugih aktualnih dogodkih.

O Demosu na državni ravni je še največ govorila voditeljica pogovora Tatjana Oset, od gostov pa le Janez Janša, kajti Radovan Žerjav in Ljudmila Novakova sta v času Demosa živela še v nekih drugih sferah. Janša je med drugim zavrnil namig voditeljice, da je pri Demosu šlo za srečna naključja: »Nič se ne zgodi brez ljudi. Velesile, OZN, ..., vsi so bili proti, a smo le dosegli svoje ...« So se ob Janševih besedah organizatorji, ki so povsem »pozabili«, da je tudi Šentjur imel svoj lasten Demos, morda le spomnili, da se šentjurska demokracija ni začela z njihovim prihodom na javno sceno? Večji del javne tribune je bil namenjen skorajšnjemu referendumu o arbitražnem sporazumu. V tem smislu je bila zanimiva »provokacija« Osetove, zakaj ni Demosova vlada rešila mejne dileme v prvih letih po osamosvojitvi, ko je bila Hrvaška tako rekoč nebolgljena. Janša: Meja je bila načelno dogovorjena, slovenska suverenost v Piranskem zalivu in naš izhod na odprto morje s strani Hrvaške nista bila nikoli problematizirana. Težave so se začele leta 1995. Ne vem, zakaj je Drnovškova vlada takrat popuščala. Kratkotrajna Bajukova vlada je na primer leta 2000 odredila policijsko asistenco za zamenjavo hrvaških hišnih števil v »okupiranih« zaselkih ob Dragonji, a je ta akt Drnovškova vlada takoj odpravila.

Vsi trije predsedniki so odločno zavrnil arbitražni sporazum. Po prepričanju Janeza Janše in Radovana Žerjava bo arbitražna nesporno najprej določila mejo v skladu z mednarodnim pravom, to pa pomeni delitev Piranskega zaliva in odsotnost stika slovenskega teritorialnega morja z mednarodnimi vodami. Stik z mednarodnimi vodami bi lahko dobili le v obliki bolj

liberalnega »služnostnega« prehoda preko hrvaškega teritorialnega morja, kar pa bi pomenilo, da Slovenija ne bi bila več pomorska država, Koper pa bi imel samo status zaprtega pristanišča. Naš prehod do mednarodnih voda v normalnih razmerah sicer ne bi bil oviran, v bistvu pa bi bil odvisen od dobre volje Hrvaške. Opozoril je, da tretjina držav EU nima urejenih mej na morju, da slovensko-hrvaški spor enostavno ni nič posebnega in da se nam prav nič ne sme muditi sprejeti za nas zgodovinske in neugodne rešitve.

Tudi Radovan Žerjav je prepričan, da bodo posledice sprejetja arbitražnega sporazuma za nas nesprijemljive. Slovenija mora na referendumu ta sporazum zavrniti ter nato svoje pravice uveljaviti tudi v okvirih sporazuma med nekdanjimi republikami o razdelitvi bivše države.

Za Novakovo je arbitražni sporazum nesprijemljiv, dokler obstaja najmanjši dvom o tem, da bi Slovenija utegnila ostati brez teritorialnega stila z mednarodnimi vodami.

Na nekaj vprašanj iz publike je odgovarjal v glavnem Janša. Na pomislek o stroških (3 milijone evrov) za referendum je odgovoril, da bomo toliko izgubili vsak dan, če ne bomo pomorska država. O posojilu Grčiji (387 milijonov €) je prepričan, da gre za »nepovratna sredstva«, predlagana pokojninska reforma v času, ko še mladi nimajo dela, pa je neumnost. Postopoma bi jo bilo potrebno uvesti pa letu 2015. Zaradi zavrnitve arbitražnega sporazuma ne pričakuje v odnosih s Hrvaško nobenih sprememb.

Po končani tribuni je bilo v šotoru pred kulturno dvorano priložnostno družabno srečanje. FK

Franc Kovač

Demos brez Demosa

Javna tribuna »Dediščina Demosa in izzivi prihodnosti«, čeprav posvečena obletnici Demosa, je bila vendarle prvenstveno namenjena arbitražnemu sporazumu. Vse bi bilo lepo in prav, če se naši domači »pomladni« politiki ob tem dogodku ne bi spet malo »štrikali«.

Pobuda za ta dogodek je bila namreč moja in kot enemu od organizatorjev in voditeljev šentjurskega Demosa se mi je zdelo povsem umestno, da bi ob 20-letnici na odru videli tudi ljudi, ki so leta 1990 sodelovali v naši šentjurski »demokraciji«. Nekako v tem smislu je tudi potekal prvi organizacijski sestanek. Potem pa so se pod taktirko predsednika SDS Jožeta Koržeta zadeve očitno začele razvijati v drugo smer: na mene in šentjurski Demos so enostavno »pozabili« in nazadnje smo šentjurski demosovci na »naši« prireditvi dobili le vloge statistov. No, hvala bogu, vsaj tam smo smeli biti, kajti vse skupaj bi zlahka potekalo tudi brez nas.

Pa v tem primeru ne gre za moje samoljubje, no, morda malo tudi, toda gre bolj za to, da sem se na ta dogodek, ki naj bi bil vsaj delno šentjurski, načrtno pripravljaj, ne nazadnje sem za ta čas načrtoval izid knjige Spomini na šentjurski Demos, a so me dediči Demosove zgodovinske opcije s prehitvanjem po desni tako rekoč mimogrede izločili iz igre. Nič ne rečem, javna tribuna, kot so dogodek poimenovali, je lepo uspela, problem je le v tem, da po »njihovem« Demosu za »moj« šentjurski Demos ni več ostalo niti pravega časa niti prave motivacije.

Morda pa se bo na naš domači Demos spomnila naslednja generacija lokalnih politikov, tista, ki ne bo več obremenjena s »kompleksom majskih hroščev«.

Naši predsedniki o arbitražnem sporazumu

Predsedniki šentjurskih strank o tem, kaj bi oni hoteli, da bi mi izglasovali na referendumu. Postavili smo jim naslednja okvirna vprašanja: Ste za ali proti? Vaši osebni razlogi za ali proti? Nam arbitraža zagotavlja teritorialni dostop do odprtega morja? Je arbitražni sporazum vseeno smiseln, čeprav bo morda uzakonil delitev Piranskega zaliva in nam posledično onemogočil suveren dostop do mednarodnih voda?

Kako po vašem mnenju drugače do pravične meje?

Takole so se odrezali:

Jože Artnak, LDS:

Sem ZA arbitražni sporazum, dovolj imamo neprestanih prekanj. V sporazumu se navaja možnost stika slovenskih teritorialnih voda z mednarodnimi. Tisti, ki sedaj tako

nasprotujejo vsaki rešitvi, so imeli veliko priložnosti, da bi dosegli kaj boljšega. Umestno je upoštevati, da je za Slovenijo vitalnega interesa tudi sodelovanje s sosedi. Na področju gospodarstva in turizma so tu zelo velike neizrabljene možnosti na relacijah Notranjska – pristanišče Reka, Bela krajina – Karlovac, Brežice – Zagreb, Prlekija – Varaždin. In če gremo na svoj domači prag Šentjurja in Kozjanskega, se moramo zavedati, da je Zagreb naše daleč najbližje milijonsko mesto z zelo velikimi razvojnimi potenciali, katerih pomembne koristi bi lahko na več področjih imeli tudi mi. Poslovnih priložnosti pa ne moremo razviti, ker nas zelo ovira administrativna meja, ki nas povrh vsega še veliko stane. Te probleme sem srečal pri kar parih podjetniških priložnostih.

Slovenija se mora odpreti, ne pa zapirati, tako bomo kratkoročno in dolgoročno naredili največ za naše nacionalne in državne interese, pa tudi za naše ožje lokalno okolje.

Jože Korže, SDS:

Sem **PROTI** arbitražnemu sporazumu (AS). Slovensko morje je lastnina vseh Slovencev, to pomeni, da je tudi moja, na lastnino pa sem zelo navezan in ni mi vseeno, če jo zgubim. Preveč ozemlja in Slovencev je v zgodovini za vedno ostalo onstran slovenskih meja, zdaj bi še pa morje zgubili, tega ne smemo dovoliti.

V nobenem primeru arbitražni sporazum ni smiseln, če nam ne daje celotnega piranskega zaliva s teritorialno povezavo z mednarodnimi vodami. Ta sporazum nam nič od tega ne daje, ampak nas zapira in izloča iz družine pomorskih držav. V tistem delu, ki temelji na luki Koper, ogroža slovenski nacionalni interes. Besedilo arbitražnega sporazuma je tako zavito v meglo, da ga tudi največji strokovnjaki ne morejo dešifrirati, zato so možnosti za

Pahorjevo manipulacijo toliko večje.

Alternativa AS je nov sporazum, v katerem bo jasno pisalo oziroma bosta podpisnika zapisala, da ima Slovenija zagotovljen Piranski zaliv in teritorialni stik z odprtim morjem.

Zdenka Vrečko, Zares:

Mnenje stranke Zares je, da se arbitražni sporazum **PODPRE**. Sporazum predstavlja ustrezno platformo za trajni dogovor o razmejitvi med državama. Odgovorno je, da se vprašanje meje reši in ga ne

prelagamo več. Trenutno stanje nerešenih odnosov nam škoduje na različne načine. Žal je življenje nekaterih strank odvisno od tega, da venomer zavzemajo pozicijo proti in se tako znajdejo v središču dogajanja, saj ne želijo preseči ozkih strankarskih interesov. Vsak državljan z zavedanjem sedanjosti in zazrt v prihodnost ve, da je primeren trenutek za rešitev nekaterih problemov. Upamo, da bo tokrat prišlo do kakšnih rešitev, in se bo vprašanje meje premaknilo z mrtve točke, ki nikakor ni ugodna za Slovenijo.

Maruša Robi, SLS:

Mednarodno pravo je dokaj nekodificirano in v njem ni enoznačnih pravnih pravil, na osnovi katerih bi lahko z neko zadovoljivo **verjetnostjo** napovedovali izid arbitraže.

Hrvaška ima takšnih zalivov, kot je piranski, več sto in je iz pogajanj začutili pozicijo izsiljevanja in postavljanja pred defakto dejstva. Če ne bi bilo Luke Koper, bi bila pogajanja verjetno lažja in že zaključena. Torej gre tu za izrazit gospodarski interes in Hrvaška pričakuje ugodnejšo rešitev od arbitražnega sporazuma. Čas bi že bil, da se slovenska politika preneha klečeplaziti in zavzame jasno stališče, saj bomo drugače hitro v poziciji, kot smo bili skozi stoletja, nenazadnje pa v bivši Jugi. To se nam bo zagotovo zgodilo, če bomo slepo sledili diplomatom in birokratom, ki za sabo puščajo sluzasto sled in se ne zavedajo, da služijo državi in narodu. Kot predstavnik svetniške skupine SLS v Šentjurju ne mislim nagovarjati o glasovanju nikogar, saj za razliko od drugih lokalnih politikov vem, da narod ni

neumen in se zna sam še najbolj razsodno odločiti.

Sam bom glasoval **PROTI** arbitražnemu sporazumu, saj menim, da je prva zamera še vedno boljša kot druga, in je možno skozi pogajanja s Hrvaško doseči boljša in pravičnejša izhodišča in jim po tem omogočiti vstop v EU.

Sicer pa bo, po dogajanjih sodeč, EU slej kot prej verjetno razpadla, razdeljeni bomo po gospodarskih ali monetarnih sposobnostih, iskali bomo nove integracije, morda bo najugodnejša celo s Hrvaško.

Cveto Erjavec, SD:

Glasoval bom **ZA** arbitražni sporazum. Prepričan sem, da je 19-letno stopicanje na mestu že predolgo in da smo z dosedanjimi **neuspešnimi** načini reševanja te

problematike marsikaj zamudili. Sedanje stanje nerešene meje s Hrvaško za Slovenijo ni ugodno in bi še nadaljnje odlašanje reševanja te problematike tudi za našo državo imelo nepopravljive posledice. Posledice bi imelo na pred časom skrhane sosedske odnose s sosednjo državo, kakor tudi na odnose z ostalimi članicami Evropske unije, pri katerih bi izpadli kot neresna članica. Sporazum predstavlja razumno odločitev za izboljšanje in utrditev odnosov s sosednjo državo na političnem, gospodarskem področju.

Kdor si je v sobotni prilogi časopisa Delo prebral članek priznanega strokovnjaka za mednarodno pravo in člana številnih mednarodnih arbitraž dr. Jerneja Sekoleca, lahko ugotovi, da arbitražni sporazum daje realno možnost stika teritorialnega morja Slovenije z mednarodnimi vodami. Sporazum NE določa meje, ampak je akt ki vzpostavlja mehanizem za mirno rešitev spora na način, kot naj bi se reševali spori med državami. Torej z dogovorom in ne s konflikti in medsebojnimi obtoževanji! Pričakoval sem, da bodo tisti, ki so se javno izjasnili proti arbitražnemu sporazumu ponudili alternativne predloge, pa jih niso. Tudi opozicija je imela možnost le te predstaviti v parlamentu, pa so brez pravih argumentov zapustili sejo DZ. Arbitraža bo morala upoštevati načelo pravičnosti, zgodovinske okoliščine in zatečeno stanje na dan, 25.6.1991.

LAHKO ALPOS, ŠENTJURSKI PONOS, REŠIJO JESENIŠKI ŽELEZARJI (SIJ)?

Cevarno prevzemajo Gorenjci

Za trdno zaprtimi vrati Alposovega vodstva, ki je gluho za novinarska vprašanja, poteka aktivno reševanje močno zadolženega šentjurskega giganta. Glavni vprašanji sta zagotovo, kako prepričati banke o reprogramiranju za (po nekaterih ocenah) približno 150 milijonov evrov dolgov, in kakšna bo vloga Slovenske industrije jekla (SIJ). Ta je eden večjih upnikov in očitno že prevzema vajeti v cevarni oziroma zdaj Alpos Metalurgiji, kjer z mesecem majem kjer je z mesecem majem posle prokurista prevzel Matija Kranjc. Vse glasnejše namige o menedžerskih prevzemih v Alposu s pomočjo »nabiralniških« podjetij v Liechtensteinu uprava zanika.

V Alposu so že pred tedni sporočili, da bodo zaradi občutljivih poslovnih razmer z javnostjo komunicirali samo še prek ljubljanske borze. Za pojasnila smo se obrnili tudi na Acroni, kjer pa so nas prek Slovenske industrije jekla (SIJ) na kratko odpravili, da poslovnega sodelovanja z Alposom ne komentirajo. Kljub uradnemu molku, ali pa prav zato, pa je dogajanje v Alposu izredno pestro. Kot smo razbrali iz javno dostopnih podatkov poslovnih baz, je Alposovo podjetje Metalurgija z mesecem majem spremenilo vodstvo. S 5. majem je, kot je razvidno iz Ajpesa, prenehala pooblastila direktorju **Stanetu Flandru**.

Stanetu Flandru se je pri vodenju cevarne pridružil prokurist z Gorenjske.

Kot nov zastopnik je bil v funkciji prokurista istega dne vpisan **Matija Kranjc** iz Kranja, kot zastopnik-direktor je bil ponovno vpisan tudi Flander. Kranjc je sicer eden izmed direktorjev v jeseniškem Acroniju, kar tudi v praksi pomeni, da gorenjski železarji prevzemajo vajeti v cevarni, ki jo je pred meseci Alpos zastavil v zameno za kredit v višini 17 milijonov evrov. Lastnik podjetja do nadaljnjega ostaja Alpos. Cevarna se sicer zaradi težkih razmer na trgu že dolgo nahaja v nezavidljivem položaju. Zaradi dolgov ni denarja za nabavo surovin, zato 125 zaposlenih dela le občasno.

Alpos Naložbe začasna rešitev

Zaradi dolgov ima matična družba Alpos blokirane vse transakcijske račune. Vodstvo tekoče poslovanje in izplačilo plač očitno zagotavlja tako, da so ponovno oživili sicer leta 2001 registrirano podjetje Alpos Naložbe. Kot je razvidno iz

V cevarni delajo le še občasno.

poslovnih imenikov, je to podjetje od 15. aprila 2010 ponovno davčni zavezanec za DDV. Direktor je **Rado Marot**, kot je poročal *Dnevnik*, pa lahko po novem statutu Alpos iz Alpos naložb dviguje denar iz sredstev družbe, če ima ta pozitivni saldo, prav tako pa lahko iz istega vira prejme posojilo.

Toda Alpos Naložbe so le začasna rešitev, saj je celotna družba močno zadolžena. Skupina Alpos ima namreč do bank za leto 2009 97 milijonov evrov kratkoročnega dolga in 18,5 milijona evrov dolgoročnega dolga, dobaviteljem pa dolguje 38,5 milijona evrov. Skupaj je torej Alpos »pod vodo« krepko čez 150 milijonov evrov, pri čemer je največjo izgubo pridelala Cevarna oziroma Metalurgija, ki je lani doživela 55-odstotni padec dohodkov.

Lahko Alpos pred propadom reši SIJ?

Slovenska industrija jekla (SIJ), kamor sodi tudi jeseniški Acroni, torej že sodeluje pri reševanju cevarne, po poročanju časnika *Finance* naj bi bili pripravljene prevzeti tudi celoten Alpos, vendar le, če bi banke (konzorcij 14 bank vodi NLB) reprogramirale dolgove, v kar pa dobro obveščeni viri ne verjamejo. Še posebej, ker naj bi bil v reprogramiranje vključen tudi delni odpis dolgov, kar pričakujejo tudi od dobaviteljev.

Predsednik uprave Alposa **Mirjan Bevc** je za poslovni časnik sicer izjavil, da bi dogovor z bankami morda lahko dosegli še do poletja, kratkoročna posojila pa bi spremenili v dolgoročna. Obveznosti do dobaviteljev so po njegovih besedah znižali na deset milijonov evrov, Bevc je tudi zanikal, da bi Acroniju oziroma SIJ-u dolgovali 30 milijonov evrov.

Alpos se bo brez pomoči oziroma prevzema upnikov težko izmazal. Če

bi šentjurski ponos prevzel SIJ, bi to pomenilo seveda tudi popolnoma nove razmere za približno 500 zaposlenih, vključno z vodstvom, a je o tem zaenkrat še prehitro špekulirati. Dejstvo je, da Alpos diha na škрге in ob trenutnih dolgovih ter nespremenjeni in realno težki situaciji na trgu ne more stopiti na zeleno vejo.

Kdo stoji za liechtensteinskima podjetjema?

Vse bolj so tudi glasni namigi o nenavadnih lastniških ozadjih Alposa, ki je sicer v večinski lasti svetovne korporacije Arcelormittal (39 odstotkov), ostali trije večji lastniki pa so družbe Benkol Establishment (21 odstotkov), Alpe Adria (20 odstotkov) in Remos naložbe **Vladimirja Špraha** (8 odstotkov). Zanimivo, da sta Benkol (v Alposu je vstopil spomladi 2006) in Alpe Adria registrirani v Liechtensteinu, šlo naj bi za t.i. »nabiralniški« podjetji, za katerima naj bi po virih časnika *Finance* stali Alposovi menedžerji!

Uprava Alposa se je nemudoma odzvala na svoji spletni strani in to, da bi vodstvo družbe stalo za v Liechtensteinu registriranimi podjetji, demantirala kot popolnoma neresnično. Zagotavljajo, da ima vodstvo družbe delnice Alposa le iz naslova vlaganja lastninskih certifikatov. Zanimiva pa je tudi izjava Vladimirja Špraha, ki je kot 8-odstotni lastnik na čelu Alposovega nadzornega sveta. Potrnil je, da prodaja svoj delež in da je pred časom že sklenil dogovor s SIJ-em, do katerega realizacije pa ni prišlo. Šprah je že pred tedni zanikal, da bi bil kakor koli povezan z lastništvom v Liechtensteinu registriranega podjetja Benkol Establishment, ki je lani, navkljub zaostrenim finančnim razmeram, doseglo razdelitev približno 240 tisoč evrov bilančnega dobička.

L. H.

NAJVEČJI PREJEMNIKI KMETIJSKIH SUBVENCIJ

Na Šentjursko se stekajo milijoni kmetijskih subvencij

Vsako leto gre kmetom, kmetijskim organizacijam, podjetjem in razvoju podeželja približno 55 milijard evrov na leto. To znaša več kot 40 odstotkov celotnega letnega proračuna Evropske unije!

Z namenom dviga preglednosti porabe sredstev iz skupne evropske politike sta britanska neprofitna organizacija EU Transparency in dansko podjetje za raziskave in analize Kaas & Mulvad začeli projekt Farmsubsidy.org. S pomočjo zahtev za dostop do informacij javnega značaja vsako leto pridobijo natančne podatke o vseh izplačilih iz Evropske unije in o vseh prejemnikih. V letu 2009 je tako 63.501 slovenskih upravičencev do denarja iz evropske kmetijske politike prejelo skupno nekaj več kot 297 milijonov evrov.

Na spletnem portalu Vest so objavili seznam 10.000 največjih prejemnikov, ki so skupaj prejeli 201 mio EUR, mi pa smo izločili tiste, ki prihajajo iz občin Dobje in Šentjur. Spodaj omenjeni občani Dobja so skupno prejeli 197.651,80 EUR, Šentjurja pa 2.722.784,41. Če vsaj približno drži sorazmerna zastopanost tudi pri ostalih prejemnikih, je skupna dobijanska številka okoli 300 tisočakov, šentjurska pa se ustavi nekje pri 4 milijonih.

Mesto	Prejemnik	Kraj	Znesek
24	MEJA ŠENTJUR, D.D.	Šentjur	406.563,17
154	MBM REZAR, D.O.O.	Dramlje	89.745,37
204	BUČER JOŽE	Ponikva	77.676,34
373	SENICA ANTON	Planina pri Sevnici	53.224,77
438	OSET JURIJ	Šentjur	48.150,89
553	PEVEC IVAN	Ponikva	41.584,05
713	RAJH JOŽEF	Planina pri Sevnici	35.848,65
745	ŽNIDAR JANEZ	Ponikva	35.060,44
778	MASTNAK IVAN	Šentjur	33.960,78
892	ZABUKOVŠEK JOŽE	Ponikva	31.486,97
934	JENŠTERLE ŽIGA	Šentjur	30.823,60
946	ZGONEC BOGDAN	Dramlje	30.679,21
956	KOVAČIČ MATJAŽ	Šentjur	30.588,10
1032	MASTNAK ANDREJA	Dramlje	29.237,28
1050	DOBNIK STANKA	Ponikva	28.958,28
1292	RA KOZJANSKO	Šentjur	25.946,47
1369	PODKRAJŠEK JANKO	Ponikva	25.129,35
1454	MASTNAK ANTON	Dramlje	24.226,26
1462	BUSER PETER	Ponikva	24.160,96
1499	POLJANEC FRANC	Planina pri Sevnici	23.741,03
1523	KORENJAK JANEZ	Dramlje	23.550,76
1524	JANEŽIČ ANDREJ	Šentjur	23.508,63
1529	FIDLER JOŽE	Ponikva	23.479,46
1538	GRAJŽEL ZDENKA	Ponikva	23.369,87
1576	JAGODIČ ALEŠ	Gorica pri Slivnici	22.964,73
1661	ČADEJ KARL	Dobje pri Planini	22.302,45
1782	AUŽNER ANDREJ	Dramlje	21.236,99
1793	ŽUREJ FRANC	Gorica pri Slivnici	21.181,63
1912	OSET BOŠTJAN	Šentjur	20.205,37
1945	VOLARIČ MARTINA	Grobelno	19.980,92
1947	JESIH LEON	Ponikva	19.974,61
2019	BEVC MARJAN	Prevorje	19.274,67
2032	PEVEC VOGA ZDENKA	Ponikva	19.195,08
2177	GUZEJ JANEZ	Šentjur	18.113,13
2181	KOVAČIČ SILVA	Šentjur	18.089,71
2210	GOLOGRANC FERDINAND	Šentjur	17.888,69

Novinarska konferenca Banke Celje

Letošnjo tradicionalno novinarsko konferenco (lani je ni bilo, ker še ni bila vzpostavljena nova uprava) je Banka Celje sklicala kar na Celjski koči. Tokrat so novo upravo Banke Celje predstavili direktor Dušan Drofenik, Davorin Leskvar in Aleksander Vozel.

Na začetek gospodarske krize so začeli kazati kazalci že v avgustu 2007, zato so se v upravi odločili, da tujih kreditov, ki jih je bilo kar 25% od kreditne mase, ne bodo podaljševali, je razlagal direktor Dušan Drofenik. V letu 2008 so zaznali padanje naročil pri več podjetjih in kmalu za tem je sladil kreditni krč. Tuje kredite je Banka Celje znižala na 10%. Kljub krizi so izplačali dividende. V tem času so zaprli kar 6 enot, odprli pa bodo PE Maribor, v naslednjem letu pa še PE Koper.

Poslovanje banke v letu 2009

Revidirana bilančna vsota banke je ob koncu leta 2009 znašala 2.559 mil evrov in se je v primerjavi z letom poprej povečala za 6%. Zapadle tuje vire financiranja je nadomestila z najemom dolgoročnih kreditov pri SID banki, v tujini pridobila triletni kredit v višini 51,5 mil evrov, izdala nove obveznice v višini 12,1 mil evrov. Z novimi viri financiranja je banka povečala kredite nebančnemu sektorju. Poslovno leto 2009 je banka zaključila z bruto dobičkom v višini 36,4 mil evrov. Ustvarjeni rezultat pa je bil kar za 7% višji kot v letu 2008.

Načrti za leto 2010

Ob postopnem prenehanju gospodarske krize banka načrtuje 5% rast poslovanja. Obrestna mera bo predvidoma ostala na ravni 2,17%. Prav tako je uprava banke predstavila novo ponudbo na trgu Natur – stanovanjske in mobilne okoljske kredite, namenjeni fizičnim osebam, ter poslovni paket za podjetnike, kjer bodo na novo odprta podjetja, ki bodo odprla transakcijski račun pri banki Celje, upravičena do brezplačne izdaje kartice Activa/Visa – Business/Electron in do brezplačnega vodenja računa za prvih 6 mesecev.

Tudi Banka Celje zida

Preko hčerinske družbe Posest so zgradili objekt na Ljubljanski, kjer kupcem stanovanj nudijo najugodnejše pogoje za nakup stanovanja. Bodoči lastniki stanovanj imajo še posebej ugodne pogoje – kredit z obrestno mero 6m Euribor +1,20% in odplačevalno dobo do 20 let, ter 10% popust pri sklenitvi premoženjskega zavarovanja. Banki grozi tudi, da bo kmalu „brezdomka“, saj se še vedno neuspešno dogovarjajo za odkup hiše na Vodnikovih ulici v centru Celja. Uredili so tudi staro mestno hranilnico, ki je postala ponos mesta Celja.

TEDEN VSEŽIVLJENJSKEGA UČENJA

Se ne delate malo norca iz nas?

Na prvi dan tega tedna je Jelka Godec, direktorica LUŠ, ki je šentjurski koordinator te akcije, imela tiskovno konferenco. Povedala je, da gre za vseslovensko akcijo, ki jo sofinancirata tudi dve ministrstvi, da je vanjo samo v Šentjuru vključenih preko 21 izvajalcev z 52 prireditvami itd. Slišalo se je zelo spodbudno, toda ko sem nato šel natančneje skozi program, me je kar nekoliko pretreslo. Se mar koordinatorji in izvajalci ne delajo rahlo norca iz mene oziroma bralcev ŠN, ki naj bi jih o tej temi obveščal? Na šestih stolpcih priložnostne zloženke sem najprej prečrtal dogodke, ki imajo z izobraževanjem in promocijo izobraževanja prav malo ali pa nič skupnega, to so merjenja tlaka in sladkorja v krvi, testi hoje, krvodajalske akcije, gledališke predstave in podobno.

Tako so mi na seznamu ostale naslednje aktivnosti:

1. Tečaj internetnega poslovanja za upokoјence (LUŠ)
2. Prevajanje s pomočjo interneta (Knjižnica)
3. Uporaba el. baze IUS-INFO (Knjižnica)
4. Predstavitev tečaja kaligrafije (LUŠ)
5. Predstavitev tečajev jezikov (LUŠ)
6. Komuniciranje z mediji za boljše prepoznavnost LAS (LUŠ in Marijana Novak)
7. Etnološka ekskurzija za

udeležence izobraževanja na LUŠ
8. Potopisni predavanja Ekvador in Lhotse (Jazbinšek in Pepevnik)

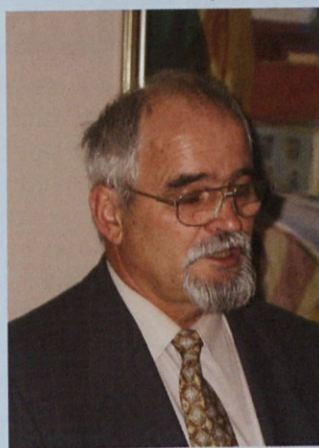
S tega ožjega spiska sem nato črtal v načelu še kar zanimivo prireditev pod št. 7, ker je plačljiva in pomeni posel. Delno sumljive so mi bile tudi prireditve pod 4, 5 in 6, ki sem jih ocenil sicer tudi za informativne, toda še bolj pa za prikrito oglaševalske. Ostale so mi še 3 čiste izobraževalne teme, od katerih sta dve zelo specifični, domala strokovni (prevajanje s pomočjo interneta in IUS- INFO), ki zanimata le posameznike, pa še tisti, ki jih, ju praviloma že poznajo. Zame bi torej prišel v poštev le tečaj internetnega poslovanja za upokoјence pod št. 1, ki pa se je končal že dobro uro pred tiskovno konferenco. Na koncu sta ostali le še dve potopisni predavanji.

Za piko na *i* pa še smola: o prireditvi pod št. 6, o komuniciranju Lokalne akcijske skupine z mediji, ki me je zanimala, ob napovedani uri in na napovedanem kraju ni bilo ne sluha ne duha. Pravijo, da danes ni težko nekaj narediti, težje je to prodati. Šentjurski organizatorji Tedna vseživljenjskega učenja zagotovo odlično obvladajo drugi del tega spoznanja. Uspejo prodati celo tisto, česar nimajo.

FK

Kdo bo direktor Doma starejših?

Odločal bo seveda svet zavoda DSSŠ, kako bo odločil, pa je še v božjih rokah, morda bolje rečeno, v rokah Ministrstva za delo in socialo. Razpis je bil objavljen le v Uradnem listu, in to z zelo kratkim rokom 8 dni za prijave, kar je takoj spodbudilo govornice, da je šlo zgolj za formalnost in da svet DSSŠ že ima svojega tihega favorita. Predsednik sveta zavoda **Jurij Malovrh**

je ta očitek odločno zanimal. Povedal je, da se je prijavilo 10 kandidatov, toda kar polovica nima predpisanih pogojev in njihovih vlog svet

nekateri znani Šentjurčani, recimo občinska svetnika Marko Diaci in Janko Cerkvenik ter dva Seliča iz Hruševca. Toda Marko Diaci je to ugibanje odločno zavrnil. Med tistimi s pogoji, naj bi bila le ena kandidatka domače gore list, vsi drugi prihajajo iz sosednjih mest.

Kdo naj bi bil tihi favorit? Ugibanja se največkrat ustavijo ob Barbari Tisel s Ponikve. Tislova ima poleg predpisanih pogojev menda tudi nekaj vodstvenih izkušenj, ima pa težavo, ker je sorodnica župana Tisla. To bi bila običajno prej prednost kot ovira, toda v času predvolilnega ogrevanja bi se njena kandidatura utegnila razumeti kot odraz županovega klientelizma, županu Tislu pa že brez tega očitajo, da je Občina polna njegovih sorodnikov in prijateljev.

Znano je, da je Ministrstvo za delo te dni poklicalo na posvet v Ljubljano svoje člane (Recko, Škoberne, Cerkvenikova, Kovačeva) v Svetu DSSŠ. Kako je potekala

sploh ne bo obravnaval. Med tistimi, ki imajo pogoje, on osebno ne pozna nikogar in za nikogar tudi ne navija. Od sestanka na Ministrstvu za delo, kamor so bili povabljeni člani sveta DSSŠ, ki zastopajo ustanovitelja, pričakuje kaj več usmeritev.

Kdo so kandidati?

Med tistimi, ki nimajo vseh pogojev, največkrat gre za strokovni izpit, naj bi bili tudi

inštruktaža, ni znano, verjetno pa so se svetniki morali med drugim tudi zagovarjati, ker so pred časom v nasprotju s stališčem Ministrstva dali soglasje direktorju Gorečanu za njegov angažma v Domu starejših v Ribnici, katerega lastnik je. Vse kaže, da se je oblast odločila, da bo odslej bolj pazila na dogajanje v DSSŠ.

FK

PETER LAPORNIK, LASTNIK IN DIREKTOR KEMOPLASTA

Pred leti bi morda še bil župan

Peter Lapornik je zanimiva kozjanska zgodba o uspehu. 52-letni komercialni tehnik, doma iz okolice Lesičnega, zaradi poslovnega angažmaja ni dokončal študija organizacije dela, je pa naredil eno najbolj uspešnih poslovnih karier v naših krajih. Pred 20. leti je ustanovil podjetje Kemoplast, ki se ukvarja s prodajo in vgradnjo talnih oblog. Lapornik je začel skorajda dobesedno v garaži družinske hiše v Bezovju pri Šentjurju, danes pa ima družinsko podjetje z več milijoni evrov prometa, zaposluje skoraj 40 ljudi, opremlja velike objekte po Sloveniji ... Lapornik je še posebej zanimiv, ker je s Kemoplastom na novo na noge postavil šentjurski košarkarski klub. »S košarko sem od nekdaj rahlo zasvojen,« je dejal pred leti. Šentjursko košarko je prevzel leta 1993 in jo rešil pred propadom, leta 2002 se je po uvrstitvi v prvo ligo tako finančno kot organizacijsko umaknil v ozadje. Z Lapornikom, ki pravi, da ga lokalna politika ne zanima (več), smo se pogovarjali, ko je KK Šentjur z uvrstitvijo v polfinale državnega prvenstva dosegel zgodovinski uspeh ...

Ste znani športni navdušenec. Sredi maja ste si ogledali tekmo svetovnega prvenstva v hokeju, ne manjkate na nobeni tekmi v Hruševcu. Sicer je znana vaša šaljiva izjava, da bo Šentjur nekoč igral v Tel Avivu z velikim Maccabijem, vseeno pa si najbrž realno leta 1993, ko ste reševali šentjursko košarko, niste mislili, da boste nekega lepega dne premagali veliko Olimpijo in da bodo v legendarno halo Tivoli potovali navijat avtobusi Šentjurčanov?

Prav gotovo ne. Zdajšnji uspehi in vzdušje so zgodovinski in nepozabni, košarka je vroča šentjurska tema. Vse skupaj je nagrada za dobro delo v klubu, tako v preteklosti kot sedanosti, ko je šentjurska košarka v slovenskem vrhu. Osebnost sem se za vstop v košarko odločil, ker sem od nekdaj zaljubljen v to igro, a žal kot igralec nisem uspel na vrhunski ravni. Trenirati sem začel prepozno, šele ko sem bil v dijaškem domu v Celju, ampak ljubezen je ostala. Zato sem leta 1993 prevzel izziv. Zgled nam je bil tedaj Interier Krško, za katerim je stal zasebnik, a je ta klub zaradi nerealnih ambicij propadel, mi pa smo uspeli obdržati zdravo mero in se leta 2000 uvrstili v prvo ligo. Res je, da je klub po mojem prihodu morda res bil bolj kot ne privaten, seveda pa ne drži, kot se jim je zapisalo v Slovenskih novicah, da sem njegov lastnik. To nisem nikoli bil, zadnja leta sem tako ali tako bolj v ozadju klubskega vodstva, je pa moja identifikacija s košarko res izjemno močna.

Koliko vas je stala košarka? Dolgo ste bili praktično edini sponzor?

Res je. Težko je točno reči, ampak šlo je za velike vsote. Uh, bile so tudi sezone, ko je Kemoplast prispeval preko 100 tisoč evrov. Dolgo smo bili generalni sponzor, večina stroškov je slonela na naši firmi. Po uvrstitvi v prvo ligo so finančne potrebe še narasle, tako da je bila nujna vključitev novih sponzorjev, z veliko podporo je pristopil Alpos.

Vam je bilo kdaj žal vložnega denarja?

Ne, ni mi bilo žal ... Takrat sem lažje prispeval tako velike vsote, kot bi jih danes. Vseeno pa, ko pomislim za nazaj in pogledam z današnjega gledišča, ko so veliko težji časi, bi bilo čisto v redu, če bi morda prispevali tudi kaj manj. Ampak ob našem

košarkarskem vzponu so bile okoli nas izjemno močne ekipe, boj s konkurenco je bil tako neizprosno in tudi prestižen. Takrat smo porabili največ denarja za igralce, nenazadnje smo že sredi devetdesetih pripeljali prvega tujca, dvometraša Agiča, kar je bilo takrat kar majhna atrakcija. K nam so prihajali odlični košarkarji iz Ljubljane, samo za odškodnine smo plačevali po 20 tisoč evrov ...

Zakaj ste se odločili za umik iz prvih sponzorskih in vodstvenih vrst? Zelo modro ste krmilo prepustili direktorju občinske uprave Jožetu Palčniku ...

V košarki sem ogromno doživel, bilo je ogromno lepih, pa včasih tudi manj prijetnih trenutkov. Nekako sem začutil, da je čas za umik. Ko sem vsako leto znova in znova iskal podporo pri pokroviteljih, sem dobil občutek, da so se me že malo naveličali. Potreben je bil nov obraz, povabil sem Jožeta Palčnika, ki se je po dolgem premišljevanju odločil sprejeti izziv in prinesel je nov veter v šentjurska košarkarska jadra. Vesel sem, da se uveljavljajo domači igralci iz kozjanskega okolja. To so dobri občutki, je zadoščenje, da smo vendarle vlagali v pravo smer. Seveda sem vesel tudi za mojega sina Luko, ki lepo napreduje.

Devetdeseta so bila vaša leta. Kako ste ustanovili podjetje Kemoplast?

Enajst let sem bil predstavnik zagrebškega podjetja, za katerega sem po Sloveniji tržil lake, barve in talne obloge. Bil sem zelo cenjen, šlo mi je dobro. Imel sem odlično plačo, delal sem nadpovprečne rezultate, sam sem si lahko kreiral službo ... Konec osemdesetih so se začele masovno odpirati različne firme, tudi jaz sem jo registriral leta 1989. Čakal sem pravi trenutek, kdaj dejansko zagnati podjetje tudi v praksi. Res mi je bilo težko zapustiti zagrebško podjetje ... Ko sem prvič napisal odpoved, sem jo že priporočeno oddal na pošti, pa me je stisnilo in sem se čez nekaj minut vrnil in uslužbenko prosil, da stornira pošiljko. No, nekaj tednov kasneje je vendarle padla dokončna odločitev, da grem na svoje. Čutilo se je, da država razpada, poleg tega pa

Kemoplast želi v svoji branži postati prvi v Sloveniji.

sem si preračunal, da lahko ob dobri prodajni mreži sam ponudim veliko ugodnejše cene in tedanjo lepo plačo zaslužim recimo v tednu dni.

Pa je bilo tudi v praksi tako?

Pravzaprav še boljše. Posli so se začeli hitro odpirati, že kmalu sem zaposlil dva sodelavca. Delal sem cele dneve in konkurenco sem hitro puščal za sabo. Kemoplast je bil izjemno fleksibilen, imeli smo dobro ponudbo in predvsem zaloge v domači garaži in v skladišču na Primožu, tako da so naročniki že naslednje jutro dobili material. To je tedaj pomenilo izjemno veliko, večji konkurenti nam niso mogli slediti, in v tem je bila v prvem obdobju glavna skrivnost uspeha.

Ste imeli tudi kakšno krizo?

Do leta 2000 smo vseskozi rasli. Ko gledam nazaj, vidim, da bi takrat lahko ustvaril še več, vendar sem se zavestno odločil ostati samo v svoji dejavnosti. Sledilo je nekaj slabših let, poznalo se je, da smo izgubili nekdanji jugoslovanski trg. Zadnja tri, štiri leta spet lepo rastemo, z izjemo lanskega, ki pa je bilo zaradi recesije vendarle specifično. Imeli smo tudi nekaj velikih investicij, pred leti smo odprli salon v ljubljanskem BTC-ju, pred kratkim še v Šenčurju pri Kranju. Že v Šentjurju smo imeli kupce iz vse Slovenije, zato smo morali bliže k njim. Ljubljana je vendarle trgovsko središče države, tudi na Gorenjskem nam gre dobro. Sicer imamo znotraj podjetja tri oddelke: maloprodajni skrbi za naše salone, veleprodajni dobavlja blago velikim trgovcem (preko njega zalagamo vse Mercatorjeve tehnične trgovine, tudi delno Merkur, OBI, Bauhaus ...), seveda pa tudi sami opremljamo

Mogoče bi me nekaj let nazaj županovanje še zanimalo, zdaj pa nimam več takšnih ambicij.

številne nove objekte.

Zaposlujete 37 ljudi. Kakšne so plače?

Nimamo niti najvišjih niti najnižjih. Mislim, da smo krepko v zgornji polovici povprečja, če se primerjamo s trgovskimi hišami, pa smo zagotovo v vrhu. Najnižja plača v Kemoplastu je nekje 800 evrov neto, brez dodatkov.

Zadnjič sem bil v Kozjem. Vaš motel Ribnik je zaprt. Zakaj?

Kmalu smo ugotovili, da bomo težko uspešno vodili gostinstvo, ki je specifična obrt in zahteva poseben pristop. Zato smo motel oddali najemniku, ki je prevzel tudi zaposlene. Žal mu ni šlo in zdaj iščemo novega gospodarja, ki pa mora biti resen in ponuditi dober koncept. Če nam to ne bo kmalu uspelo, bomo objekt v Kozjem prodali.

Kakšna je poslovna vizija Kemoplasta?

Želimo dati piko na i in v naši branži postati prvi v Sloveniji. Najprej moramo obdržati status, kot ga imamo, in ga postopoma še nadgraditi. Zagotovo bomo še širili maloprodajno mrežo, verjetno

bomo naslednji salon odprli na Obali, v Kopru oziroma Izoli. Zanimivo nam je tudi Novo mesto in še kakšen kraj. Podobne načrte imamo tudi na področju veleprodaje in opremljanja objektov, kjer smo izvedli nekaj dobrih projektov. Na slednjem smo lani zaradi krize najbolj padli, tudi sicer gre verjetno za najbolj zahtevno področje. Gradbeništvo ima svoje zakonitosti, tudi kriza ga je še posebej prizadela. Nikoli ne veš, če boš narejeno res dobil tudi plačano. Lani smo se recimo z Vegradom dogovarjali za velik posel v ljubljanskem objektu Rotonda, vendar v sklepi fazi nismo prišli skupaj. Takrat smo bili slabe volje, zdaj pa vidim, da smo imeli srečo ... Potrebno je biti zelo previden, saj se lahko hitro ujameš v začaran krog plačilne nediscipline.

Kako gledate na krizo v Alposu, ki je v velikih izgubah?

Težko je podati relevantno mnenje. Alpos sem vedno cenil, ker je iz vseh težav v preteklosti že izšel kot zmagovalec. Upam, da jim bo tudi tokrat uspelo. Verjamem v vodstvo, da bo prebrodilo to krizo, saj bi bil morebitni propad prava katastrofa za Šentjur in regijo.

Kako sicer gledate na razvoj Šentjurja?

Mislim, da je bil narejen kar velik napredek. Če že samo pogledam našo poslovno cono na Anderburgu, smo s prihodom različnih trgovskih hiš doživeli velik razcvet. Zagotovo imamo še rezerve, vendar mislim, da gremo v pravi smeri. Nenazadnje razvijamo tudi infrastrukturo, čistilna naprava, na primer, je izjemno pomembna, zgradili smo šolo na Ponikvi. Mislim, da se je kar dosti naredilo, seveda pa bi morali še marsikaj postoriti. V prvi vrsti potrebujemo nov kulturni dom, sam si želim tudi, da bi zaživel Zgornji trg. Kot nekakšen korzo naj jugu, da bi postalo pomembno, da se recimo zvečer pojaviš tam, spiješ kozarec vina, morda večerjaš v dobri restavraciji, se srečuješ z znanci ...

Peter Lapornik in politika? Ste prvopodpisani pod pobudo za 3. kozjansko os skozi Kozjansko.

Strankarsko nisem bil nikoli vezan, sem pa vedno rad pristopil k vsaki dobri pobudi, zato sem se pridružil prizadevanjem Jožeta Artnaka. Zdaj nas je že 420 podpisnikov. Menim, da si Kozjansko zaradi svoje odmaknenosti končno zasluži spodbudno cestno povezavo, kar bi pospešilo razvoj.

Kaj pa morebitne županske ambicije? Nestrankarske liste z uglednimi kandidati so po slovenskih mestih zelo uspešne ...

Mogoče bi me nekaj let nazaj kaj takšnega še zanimalo, zdaj pa nimam več takšnih ambicij. Ocenjujem, da je to delo izjemno zahtevno, in če bi se odločil in bil teoretično izvoljen, si ne bi želel imeti zgolj protokolarne funkcije. Čas in angažma v podjetju mi ne dopuščata, da bi se lahko v popolnost posvetil tako odgovorni funkciji, kot je županovanje.

Torej bi Šentjur potreboval župana, ki bi bil dober menedžer ...

Vsekakor. Tisel je kot župan sicer čisto OK, verjetno pa bi kakšen super menedžer lahko naredil še kaj več.

Morda bi izziv sprejeli kdaj v prihodnosti?

Ne vem, bomo videli. Ampak trenutno županskih ambicij res nimam. Moj odgovor je prej ne kot ja.

Ob Jurjevanju sem opazil, da je poleg košarke vaš hobi postalo tudi vinogradništvo.

Že moji starši so bili vinogradniki, zato smo družinsko zelo navezani na vinograde. Že pred tridesetimi leti sem v bližini Virštanja kupil staro zidanico in vinograd, ki smo ga pred sedmimi leti obnovili. Posadili smo 660 trt, pridelamo okoli 1000 litrov vina, pol belega in pol rdečega. To je res prijeten hobi.

In katero vino ima Peter Lapornik najraje v kozarcu?

Moj favorit je modri pinot. Vedno mi je bil dober, zato sem ga tudi nasadil. Imam ga rad.

L.H.

Vrhunska Jurjeva revija odraslih pevskih zborov

Glasbeni dogodek v prijetno in okusno urejeni dvorani v POŠ Blagovna si velja zapomniti zaradi vsebinske, programske in umetniške širine. Prireditelj je zgledno organiziral in izpeljal JSKD Šentjur. Nastopilo je 13 pevskih zborov in vokalnih skupin, poustvarjalno napeto, živahno in urejeno. Pevci in zborovodje se zavedajo, kako pomembno delo si nalagajo, in so dokazali, da jim povprečnost ni merilo.

Ker je zbere strokovno ocenjevala Danica Pirečnik, naj bo ta zapis samo moje osebno razmišljanje. Nekoč se mi je ob podobni priliki zapisalo: »Glasba ni matematika, ni znanost, in se vrednostno uvršča na področje čustvovanja. Umetniška pot je strma in naporna.« Pevke, pevci in zborovodje so na tej reviji dokazali, da so velik del te strmine že premagali s poustvarjalno

energijo, obogateno z znanjem in občutljivim odnosom do glasbe in njene sporočilne vrednosti.

Programski koncept revije je imel veliko dobrih in tudi dobro izpeljanih idej in volje sprejemati tudi zahtevnejšo literaturo. Če bi revija predstavljala splošno merilo, potem se ni bati za prihodnost zborovske poustvarjalnosti. Zborovodje, ki imajo lastnosti raziskujočih glasbenikov, so dosegli popoln zvok, intonančno zanesljivost in pevsko sproščenost. Bolj občutljivo oblikovanje dinamike bi nas ob skrajnih pianissimih popeljalo v resnične globine glasbenega počutja.

Ipavci so v ta prostor zaorali, bogato uspeva iz njihove rasti, današnji sopotniki pa jo razvijajo v žlahtne sadove. Vsem iskrene čestitke.

Marjan Lebič

Tudi Zgornji trg poje

17-članski zbor društva Zg. trg je imel to soboto že svoj 5. letni koncert. Termin je bil malo ponesrečen, kajti v istem času so Šentjurčani v Hruševcu množično navijali za košarkarje, zato je bil obiski bolj skromen.

MePZ Zg. trg seveda ne gre ocenjevati z istimi vatli kot »elitne« šentjurske zbere, glasovno in generacijsko nimajo pogojev

za » 1. ligo«, toda radi pojejo in uživajo v petju in v druženju, kar pa je tudi pomembno. Kljub temu pa bo njihova zborovodkinja le morala nekaj ukreniti, kajti nekaj pregrobih glasov zboru po nepotrebnem znižuje ceno. Imajo pa zato solistko Tino Vengust in harmonikarja Andraža Freceta, ki sta dodana vrednost.

FK

VEČER LJUDSKIH PESMI IN VIŽ V DRAMLJAH

Kakšno je poslanstvo ljudske glasbe?

Na to vprašanje je po svoje odgovorila publika, ki je z največjimi aplavzi nagradila »tržne« nastope, ne glede na to, ali so bile viže res ljudske, ali pa že umetne in ponarodele. Torej zabava. S čimer pa se verjetno ne strinja Anita Koleča (JSKD), ki je uvodoma povedala, da ji gre za to, da ljudska glasba živi in preživi.

Poleg treh gostujočih skupin iz sosednjih občin so se na odru zvrstile vse naše znane pevske skupine in znani godci od upokojenskega Jesenskega cvetja do mojstra klarineta in javnega nastopanja Osredčnega ter že renomiranih »šovmejerjev« iz dobjanskega harmonikarskega društva z županom Salobirjem na

prepevanje (Spet kliče nas venčani maj, Izidor ovčice pasel). Bolj kot dokaj preprosti ljudski melos me je navdušila vsebina ljudskih pesmi. Večina je sicer še vedno predvsem otožna, nekatere pa so le bile prav radožive in zabavne (npr. ženska skupina iz Dobrne in moška skupina iz Dramelj). Upokojensko Jesensko cvetje, čeprav njihovo

čelu. Slednji je tokrat publiko tudi šarmiral (verjetno podprt s kakšnim odvečnim maliganom) z improviziranim govornim nastopom. Kaj sem slišal?

Bolj kot sami pevski in glasbeni dosežki me je navdušilo pozitivno vzdušje v dvorani, pa čeprav udeležba ni bila kaj posebnega: iz vse občine se je uspelo zbrati kakšnih 100 oboževalcev ljudskih viž (in sorodnikov nastopajočih). Odlično je svojo voditeljsko vlogo opravila Nina Gajšek, ki je kar dvakrat popeljala vso dvorano v kolektivno

petje ni ravno zabavno, odlično napreduje. Skupini iz Dobrine in s Prevorja sta verjetno premalo ambiciozni in stagnirata. Paridolske korenine vzdržujejo svoj stil petja, ki pa ponuja nekaj svojstvene »energije«. Na splošno se mi je zdelo, da večina skupin ne posveča dovolj pozornosti kvaliteti vokala. Nastopi godcev so bili na solidni ravni frajtonarice in klarineta, uvodni nastop mladega harmonikarja Gregorja Kolarja pa prav osvežujoč.

FK

Majski koncerti kar po tekočem traku

V petek, 21. maja, domala istočasno sta bila dva koncerta. V farni cerkvi Sv. Jurija je prepeval ŽPZ skladateljev Ipavcev, v telovadnici v Slivnici pa je imela svoj nastop vokalna skupina Kresnice. Tekal sem od enega prizorišča do drugega ter poskušal ujeti njune odmeve.

»Ipike« tokrat drugače

Pred leti se je zdelo, da se ŽPZ skladateljev Ipavcev izgublja v povprečju, toda zdaj se zdi, da so se dekleta in gospe le ujele. Zbor je sicer še vedno maloštevilen, na tem koncertu je bilo samo 21 pevk, toda splošen vtis je zdaj bistveno boljši. Zbor se je pomladil, glasovno konsolidiral, dobil novo zborovodkinjo, in tako ima vse pogoje, da postane uspešen. Pravzaprav je že uspešen, vsaj z nastopom v farni cerkvi je to dokazal. Zborovodkinja Mojca Volavšek je očitno zadetek v polno.

In še morda nekaj kritike. Za moje razumevanje je zbor preveč »statičen«, je tradicionalen pevski zbor. Bolj cenim, če pevci poleg ubranega petja ponudijo tudi nekaj dodatne ustvarjalnosti, spektakla, dinamične igre, duhovičenja, dobro spremno besedo ..., pač popestritev, zabavo. Tega žanra »Ipike« očitno ne gojijo. Jim pa očitno ležijo bogoslužne pesmi.

Tudi gostujoči Cerkvni mešani zbor iz Podčetrka, ki ga prav tako vodi Mojca Volavšek, je nastopil odlično, tako da je bil pevski večer dovolj pester.

Kresnice grede naprej

Tudi Kresnice moram pohvaliti. Okrepile so se številčno in glasovno, pojejo samozavestno, in se jih že da z užitkom poslušati. Tudi njihov repertoar ni samo klasičen zborovski, rade pojejo popevke, evergrine, ter poskušajo publiko zabavati tudi z govornim programom, instrumentalno spremljavo ter celo z lastno video produkcijo. Nina in Barbara Gradič ter Saša Jagodič sicer še niso tovrstne profesionalke, toda punce vedo, kaj hočejo, in to je spodbudno. Njihov problem je, da se v tem vzporednem delu koncerta preveč ukvarjajo same s seboj in s svojo zborovodkinjo Metko Bevc, ki je, kot vse kaže, alfa in omega skupine.

Nastop so imele v lepo pripravljeni telovadnici (pravzaprav v polovici telovadnice), obisk ni bil ravno hudo množičen, nič posebnega pa ni bil tudi njihov gostujoči Planinski pevski zbor iz Žalca. So si pa privoščile že kar atraktiven nastop treh mladenk s flautami iz Glasbene šole. Do njihovega programskega lista se nisem uspel dokopati, zato tudi ne vem, kdo so bile in kaj so igrale.

F.K.

S filmskim festivalom do (art) kina

Akterji okrog Študentskega kluba mladih Šentjur so po lanski prvi izvedbi vnovič pripravili t.i. Majski filmski festival. Glede na lanske začetke, je bila stvar zastavljena bolje, a je petkovo dogajanje, ki bi se moralo odvijati na vrhu Rifnika, skazila moča, tako da so se filmoljubci zbrali v športnopaškem »P2«.

Dogajanje je odprl Damir Avdić, znan tudi kot »bosanski psiho«. Gre za kantavtorja, ki ne brenka akustične kitare, temveč na distorzirani kitari izvaja punk-hardcore skladbe s pridihom metala, seveda z angažiranimi besedili. S svojimi nastopi je na alter-sceni v zadnjih letih zbudil precej zanimanja, velik aplavz pa je požel tudi pri v Šentjurju.

V nadaljevanju so v prisotnosti župana Štefana Tisla, ki jih je prej neuspešno iskal na Rifniku, predvajali lasten izdelek, ki so ga izdelali Urša Horjak, Mitja Šega in Vid Slana, kjer so kadrirali različne šentjurske in ljubljanske lokacije, ki so jih zanimivo preobračali. Prav tako so nekaj mimoidočih povprašali o slovenskem filmu, šentjurske obraze pa še o tukajšnji sceni. Njihovi sogovorniki so ugotovili, da je v nekdanjem združenem domu nekdanj obratoval kino, ki je bil dolgo nazaj ena redkih zabav v kraju. V razpravi se je seveda postavilo vprašanje, če bi in kako bi obnovili kinodejavnost, saj razpolagamo z zanimivo poletno lokacijo v Zgornjem trgu, na Kvedrovi pa je še vedno projektor za 35 mm format. Poleg tega verjetno nima smisla delati »holivudski« program, ampak ponujati kvaliteten izbor, ki ga npr. ponuja celjski kino Metropol. Sledil je paket filmov z bosanskimi koreninami. Sobotno dogajanje je z delavnicami in projekcijami vendarle bilo na Rifniku.

br

Ponkovške učne poti so štartale

Otvoritvena slovesnost, ki se je zgodila tik pred prvomajskimi prazniki in se jo je udeležilo solidno število domačinov in gostov, je bolehalo za organizacijskimi težavami: najprej skoraj polurna zamuda, nato pa še na debelo uro razvlečene otvoritvene formalnosti od več ali manj nepotrebnih nagovorov vseh zaslužnih in manj zaslužnih občinskih in krajevnih veljakov do obreda blagoslovitve, tako da na koncu ni ostalo kaj veliko volje za hojo.

Turistično društvo Ponikva in Tomo Golob sta skupaj s KS in Občino Šentjur nosilca tega zanimivega projekta dveh učnih poti, Kraške vodne poti Stanka Buserja in Poti treh znamenitih ponkovških mož, s katerima so se Ponkovljani spodobno spomnili svojih slavnih rojakov. Za 9000 €, kolikor je zadeva zaenkrat stala, so uspeli postaviti informacijske table in tiskati ne najbolj pregledno informativno zloženko, ki naj bi popotnike popeljala skozi ponkovške znamenitosti. Je že res, da so se izvajalci potrudili tudi z angleškim in nemškim prevodom, toda zdi se, da bi bilo učinkoviteje, če bi se bolj posvetili domačim obiskovalcem,

recimo preglednejšemu opisu poti, kajti zdi se, da se bodo z zloženko celo domačini težko prebili od štarta do cilja. Informacijske table so le začetek in bo treba še kar veliko truda, preden bosta obe poti res dovolj atraktivni tudi za tuje obiskovalce. Žal, sodeč po zloženki, ob poti še ni vzpostavljene ustrezne gostinske točke, kjer bi pohodniki lahko tudi kaj zapravili.

FK

Pod Ipavčevo lipo slovesno v računalniško pismenost

V sredo 19. maja je bilo v Ipavčevi hiši in na vrtu pod lipo živahno; Ljudska univerza je ob podelitvi spričeval udeležencem tečajev računalniškega opismenovanja za odrasle pripravila pravi dogodek, ki se ga je udeležilo okrog 60 tečajnikov. V veliki večini so bili upokojenci, za katere je bil začetni tečaj brezplačen. Med njimi je

bilo kar nekaj znanih Šentjurčanov, na primer Oto Prebil, Andreja Kalajdijska, Franc Zabukošek, Fanika Urbajs, ... Na računalništvo pa so se vrgli tudi Dobjani: zakonca Čadej, Jožica Salobir, ... Tečajniki so podelitev spričeval vzeli smrtno resno, nekateri so prišli celo v »takmašni« obleki, toda so se kljub temu spontano zasmeljali, ko jim je direktorica LUŠ Jelka Godec sporočila radostno novico, da so vsi uspešno opravili tečaj. Na to, da računalniško opismenovanje ni hec, sta pokazala župan Tisel, ki je lastnoročno podeljeval spričevala, in neka gospa iz Andragoškega centra, ki je prišla iz Ljubljane nalašč zato, da je lahko čestitala uspešnim tečajnikom.

Po slovesni podelitvi spričeval sta sledila pogostitev pod Ipavčevo lipo in »gasilska« fotka za spomin.

FK

Obrtna zbornica Šentjur hiti v politiko

Sliši komaj verjetno, a je res: šentjurska obrtniška organizacija je presenetljivo skoraj pol leta prezgodaj vstopila v predvolilno župansko dirko. Na majski sejo upravnega odbora so povabili dva možna županska kandidata, Tisla in Diacija, ki sta jim predstavila svoja volilna programa. Zakaj samo dva, zakaj niso počakali tudi na uradno objavo kandidatur, in kaj so se v imenu svojih članov pogovarjali, ostaja zaenkrat skrivnost.

FK

UE Šentjur v finalu Zlate niti

Zlata nit je medijski raziskovalni projekt, s katerim izvajalci merijo kakovost odnosov med zaposlenimi. Med 28 srednje velikimi UE so se v finale uvrstile UE Brežice, Šentjur in Trebnje. Katera UE goji najboljše medsebojne odnose med zaposlenimi, bo komisija odločila po temeljitem razgovoru z vodstvi vseh UE in nato bo ministrica za javno upravo Irma Pavlinič Krebs razglasila najboljšo na slovesnosti 2. junija v Portorožu.

FK

1. MAJ NA RESEVNI Proletarsko in množično

Na dan prvega maja je Resevno »okupiralo« okrog 1000 obiskovalcev, toda med njimi bi z lučjo pri belem dnevu zaman iskali koga iz šentjurske gospodarske, politične ali kulturne elite. Resevniški prvi maj je bil delavsko-upokojensko družinski, planinski, predvsem pa veselični.

Toda, ali ni že čas, da bi prvi maj na Resevni postal tudi po vsebini delavski? Čas bi že bil, toda sindikati očitno še ne vedo prav, čigavi so. Tradicionalna govornica v njihovem imenu gospa Rožej očitno ni iz pravega »gnezda« – Sindikat vzgoje in izobraževanja pač ni tisti, ki bi ta trenutek lahko predstavljala nezadovoljno delavstvo in »netil revolucijo«. V tem smislu je bil njen nagovor komaj omembe vreden. Podobno so tudi pevci Prijatelji Resevne raje prepevali o planinski roži, kot da bi vsekali kakšno bolj delavsko. Da o ansamblu Simona Gajška, ki jih je tokrat okrepila znana in dobra pevka iz Slatine, niti ne govorim. So preveliki frajerji, da bi lahko razlikovali prvi maj od veselice. Še največ so si pred odrom dali duška planinci, ki so domu na Resevni podarili frajtonarico. Deseterica jo je slavnostno zapakirano prinesla na svojih ramenih, sledil je dolg krst z blagoslavljanjem, ki je kljub humorističnemu značaju le malo preveč spominjal na kakšno resno Čončevo akcijo. Krščenska je svoje pokazala v rokah botra Rada Freceta, ki jo je ob množični spremljavi navzočih dobro

nategnil z znano melodijo Kolker kapljic, tolko let.

Vprašanje, ki se mi postavlja, je, ali prvi maj povsod izgublja svoje nekdanje delavsko poslanstvo in se omejuje le na izlete v naravo in veselico, ali se mu to dogaja le na Resevni? Je naš kapitalizem še vedno toliko socialen, da ne potrebuje »revolucije«, ali pa

naše delavstvo še vedno ni ustrezno organizirano?

Letos kljub sponzorjem ni bilo »partizanskega« golaža. Časi so taki, da je treba vedno tudi kaj zaslužiti.

In še to: bivši predsednik društva Ivan Straže, ki je 40 let upravljal

dom na Resevni, je ob tolikšnem obisku omenil, da upa, da bo novo vodstvo Planinskega društva z g. Rožejem na čelu s 1. majem le zaslužilo toliko, da mu bodo končno vrnilih tistih 1615 €, na katere očitno poskušajo kar pozabiti.

FK

ŠPORTNE IGRE SDS

Šentjur postaja prva violina SDS

Vseslovenske športne igre SDS, ki jih je letos uspešno izvedel šentjurski SDS, so že drugič v tem mesecu privabile v Šentjur Janeza Janšo, to soboto pa tudi še nekatere druge veljake SDS (Ramšakova, Černač, Planko...) ter številne simpatizerje SDS iz vse Slovenije. Med njimi tudi nogometni legendi Pavlina in Kariča,

ki sta igrala na revijalni tekmi med »Janševo« SDS in SDS Šentjur. Vsekakor so bile igre SDS politično-športno-družabni dogodek, ki ga je šentjurska javnost neupravičeno povsem spregledala.

V športnem pogledu igre pravzaprav niso bila nič spektakularnega. Udeležba je bila razmeroma skromna, na igriščih sem pogrešal ekipe s Primorske, Gorenjske, Dolenjske..., so pa zato naši

sosedi Vojničani imeli recimo v nogometu kar 4 postave. Zdi se tudi, da se je po igriščih med pravimi amaterji »slikalo« kar preveč »profesionalcev«, ki verjetno z SDS nimajo veliko skupnega. V tem pogledu je tudi skupna zmaga Šentjurčanov (prvi so bili v šahu, namiznem tenisu, tenisu, drugi v košarki itd.) bolj priznanje šentjurskemu športu kot športnim sposobnostim članov SDS.

FK

Spominska darila za birmo in prvo obhajilo!

ZLATARSTVO

Marjana Gajšek s.p.

V TRŽNO PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU
Drofenkova 16, tel.: 03/749 20 30

MOJ DOM

Mestni trg 4, Šentjur
tel.: 5741 - 655vsak dan od 8h do 19h
odpiralni čas: sobota od 8h do 13hKOPALNE BRISAČE
od 7,90€PREŠITE ODEJE
140x200 cm od 19,99€
200x200 cm od 29,80€

v 1. nadstropju trgovine Resevna Šentjur

Razposajeni Prekmurci

Letošnji zaključek Šentjurjevanja se je, kot običajno, končal v cerkvi na Botričnici. Na tokratnem že 6. etno večeru so bili gostje Marko banda iz Beltincev.

Skupino sestavljajo Andrej Sobočan (cimbale – učil ga je Miško Baranja), Miha Kavaš (violina), Slavek Petek (kontrabas), Boštjan Raus in Željko Ritlop (klarinet). Organizator je bil Javni sklad za kulturno dediščino.

Nastali so junija leta 1990 na pobudo folklorne skupine iz Beltincev, namreč takrat je z njimi prekinila sodelovanje Beltiška banda. Pravijo, da so si ime izbrali po tem naključju, da so bili v treh njihovih bližnjih farah trije duhovniki z imenom Marko. Večinoma igrajo prekmursko tradicionalno glasbo, vendar se zaradi zgodovinsko kulturnega prepleta vidi vpliv madžarske glasbe. Poleg madžarskih pesmi pa igrajo tudi češke, s katerimi so že 18 let v prijateljskem in glasbenem stiku, sami pa so skupaj že 20 let. Posebnost njihove skupine so definitivno cimbale. Zaigrali so nekje 20 skladb, med njimi Čindara, Akacš ut (akacijeva pot), Marko skače..., nekaj pa so jih tudi zapeli.

Po končnem, tudi zelo bučnem aplavzu, je, kot je že tradicionalno, goste pogostil Šolski center Šentjur, katerega dijaki so postregli z potico, kifeljci ter tudi z domačo kapljico, belim kvintonom.

Šentjurski borci stopajo iz "ilegale"

Na dan boja proti okupatorju so se na skupščini sestali člani šentjurskega območnega združenja borcev za vrednote narodnoosvobodilne borbe, ki se je je udeležilo približno polovica od 130 članov.

Predsednik Bogomir Ulbing je povzel delo v preteklem obdobju, predstavil pa je tudi nadaljnji program dela, ki večinoma ostaja v dosedanjih tirnicah. Na zborovanju so sprejeli pobudo, da bodo svoje delovanje naposled bolj približali javnosti. V ta namen je že odprt spletni forum na naslovu <http://zbsentjur.mojforum.si>, pričakovati pa je še kakšno novost. V razpravi je bilo slišati tudi kritiko glede dela ohranjanja spomina na Franja Malgaja.

Pri ZZB Šentjur si želijo povečati in pomladiti število članov, v začetku poletja pa se nameravajo zbrati na pikniku. Upamo, da bodo na svoje dogodke vabili tudi medije.

br

Šentjurjevo 2010 – mesec potem

Kakšen mesec je minilo od največje oz. osrednje šentjurske turistične prireditve, tako da se v pričujočem pogledu ne bomo toliko posvečali samemu dogajanju, ampak vidikom, kjer smo videli »pluse« in, naj nam zlonamerne glave do tisočega jurjevanja odpustijo, tudi »minuse«.

Po ocenjevanju vin so se šentjurski vinarji zbrali ob rezitvi potomke mariborske stare trte v Zgornjem trgu, kjer je Aci Urbajs razglasil konec svojega mestnega vničarstva, predsednik vinogradnikov Jurij Malovrh pa je v imenu društva sprejel to čast. To je bila zaradi moče prva letošnja prireditve v šentjurskih »križankah«, saj so bile klopi, kamor so se posedli gostje še vse sive od polletnega nalaganja prahu.

Tokrat je bil nekoliko bolj poudarjen foto vidik, saj so na leseni del ograj ob športnem parku namestili nekaj uspešnih fotk, še več pa jih je v Ipavčevi hiši, a se je obenem izkazalo, da se v preteklosti ni prav veliko razmišljalo o tem. Obdobja do leta 1999 npr. sploh ni, pa tudi kasneje je kakšen letnik izpuščen.

Največji plus je vsekakor vrnitev večine dogajanja na izvirno lokacijo, prav tako

pa se je odlično izkazala ploščad na mestu nekdanje Čretnikove hiše (mesec dni kasneje je območje neurejeno in nezavarovano), kjer se je rodil Alposov predhodnik Poljestroj, za sedanjim sedežem Razvojnne agencije Kozjansko. Prav tako je pozitivno presenečenje obokana klet »razvojnne hiše«, ki bi lahko bila prizorišče še za kaj drugega.

Sobotno dogajanje je bilo naphano z zanimivimi dogodki in za obiskovalce, ki bi želeli videti čim več, zelo naporno. Prav gotovo je bilo malo gostov z Drameljskega, ki so si isti večer izbrali za proslavo jubileja njihovih pevk in pevcev. Vsekakor bi se dalo kaj dogajanja umestiti na petkov večer, ki je bil v preteklosti rezerviran za ŠentRock, ki je tokrat postregel z dvema domačima skupinama, a v soboto po nepotrebnem odžiral parkirni prostor,

vendar do prometnega kolapsa na srečo ni prišlo. Po petkovem Jurčkovanju je Ipavčeva ulica, kljub zapori in »jurčku« pred Jugom, samevala. Morda je čas za

kakšen »Šentjurski večer«. Žal je v soboto umanjkal vlakec Hlapon, ki je bil v sporedu napovedan, a prav gotovo ne javno odpovedan, še več, predsednik mestne »ka-es« je na novinarski konferenci celo zatrdil, da bodo objavljene postaje za vstop ned železniško postajo in Zg. trgovom.

Na vedno lepši Ipavčevi ulici so bile postavljene enotne stojnice. Kljub relativno težji dostopnosti za obiskovalce, kar se je poznalo v tem, da je bila gneča v bistvu le ob prihodu pohodnikov, se prodajalci niso kdovekako pritoževali.

Vseeno bil lahko v prihodnje organizatorji nekaj energije posvetili videzu, da gre resnično za praznik. Tu ne mislimo kolov z velikimi zastavami, ki nekako ne sodijo v takšen predel, ampak je to možno reševati drugače. Na drugi strani bi bili tisti koli in pripadajoče blago lepa kulisa spodnjetrške povorke. Nekaj bi se dalo narediti tudi z napovedovalskim šotorčkom. Podobno je veljalo za šotor nad Čretnikovo kletjo, kjer so naj vinogradnike razglašali sicer ob prisotnosti celotnega občinskega sveta in vinske kraljice, a o kakšni ceremoniji, kljub prisotnosti naše kulturne »ministrice« Kolečeve ne moremo govoriti.

Vsekakor je sramota, da ob doprskih kipih rodbini, po kateri zgornjetrška ulica nosi ime, tudi tokrat ni bilo zastav. Na to je npr. še pred osrednjim prireditvenim vrhuncem opozarjal Franc Zabukošek, vendar njegova tema o obuditvi turizma v samem Šentjurju nikogar in zanimala. Prazničen videz bi lahko pričarale tudi zastavice na uličnih svetilkah, a so še ob prazničnem 27. aprilu te bile le redko posejane. Očitno je s temi zastavami res križ, saj smo na Jurjevi reviji celo nekaj slišali o tem prazniku, a je v dvorani z »ripstoje« visela le zastava Blagovne. Opazna je bila tudi prazna prva vrsta, namenjena »vipovcem«.

br

35. PONKOVŠKI MAJSKI POHOD

290 pohodnikov krstilo ponkovški učni poti

Za dobro se je izkazala odločitev organizatorjev (KS, TD in druga društva), da so zadovoljne pohodnike popeljali po nedavno odrptih učnih poteh Kraški vodni poti Stanka Buserja in Poti znamenitih ponkovških mož.

Štart in cilj 14 kilometrov dolgega pohoda sta bila na parkirišču pred šolo (Le zakaj ne, na tamkajšnjem prireditvenem prostoru?), kjer sta pohodnike na koncu poti pričakala gasilski golaž in tradicionalni šolski srečelov. Gasilci so bili letos dosledni in tisti, ki je slučajno na poti zapravlil potrdilo o plačani 3 € vredni štartnini, je ostal lačen. Kar pa je še vedno bil manjši problem, kot so ga imeli tisti s polnim črevesjem: šolske in športne sanitarije (kar je tudi običajna

pot vodila tudi mimo treh ali štirih divjih odlagališč odpadkov, da je rastlinska čistilna naprava menda zamašena, eden od kraških izvirov pa spominja le še na kanalizacijsko kloako. Na kritično onesnaženje ponkovške narave je opozarjal tudi povsem mrtev Ponkovški potok, v katerem je še pred nekaj desetletji mrgolelo rakov in rib ... Sicer pa, morda je bil namen organizatorjev ravno to, da so prijetno družabnost dopolnili z okoljskim osveščanjem.

ponkovška popoldanska težava) so ostale skrbno zaklenjene. Letošnji pohod naj bi bil nekakšna kombinacija kulture in rekreacije, a se zdi, da so ponkovške znamenitosti in pomembni Ponkovljani tokrat potegnili bolj kratko; na novo postavljene informacijske table pohodnikov skorajda niso zanimale. Zanimivo je, da ob poti ni bilo opaziti kakšne posebne gostoljubnosti. Če se ne bi Debelak in Masten v tem pogledu malo »ven vrgla«, sploh ne bi bilo nič. Trasa pohoda je bila simpatična, toda ekološko bolj občutljivi pohodniki so povedali, da jih je

In še ena dilema: iz programa pohoda so pred leti zaradi ekologije izločili lovsko tekmo v streljanju na glinaste golobe, morda bi kazalo sedaj razmisliti še o odpravi ekipnega tekmovalnega sistema. Sicer gre res za tradicijo, na začetku je pri tem pohodu menda šlo za orientacijsko tekmo rezervnih vojaških in policijskih ekip, kar pa je zdaj preseženo, ko gre več ali manj za individualno rekreacijo. Če pa organizatorji želijo ohraniti tekmovalni značaj pohoda, potem bo treba ta segment nujno posodobiti in mu vdihniti nekaj več prave (tudi poštene) tekmovalnosti. FK

VSESLOVENSKI »SLOMŠKOVI« MLADI BRALCI NA PONIKVI

Bolj na ti z računalnikom kot s knjigo

Zaključne prireditve »Slomškovo bralno priznanje«, že 10. po vrsti, se je udeležilo okrog 400 mladih bralcev in njihovih mentorjev, skupno pa v akciji sodeluje okrog 5000 otrok iz veroučnih skupin iz župnij po vsej državi. Zabavno in versko druženje v prostorih šole, farne cerkve in Slomškove hiše je trajalo polnih 5 ur.

Slomškovo bralno priznanje bi se prav lahko imenovalo tudi po bivšem ponkovškem župniku Hermanu, ki ni bil le začetnik ta akcije, temveč je tudi prvi mož medškofijskega odbora, ki je naredil seznam preko 300 priporočenih knjig. Na vsakoletni skupni prireditvi dobijo priznanja župnije, ki so vključene v akcijo, posamezniki pa dobijo priznanja v domačih župnijah. Med šestimi župnijami, ki so dobile priznanje za 10-letno sodelovanje – zlatega pastirčka s knjigo, je bila tudi Ponikva. Skupino vodi Irena Zevnik. Prvi del prireditve v telovadnici je neposredno prenašal

Radio Ognjišče, glasbeni del je v celoti prispeval ponkovški otroški cerkveni zbor, dinamično vodenje pa novinar Jure v sproščnem klepetu z odgovornimi ljudmi in mladimi bralci. Slednji mi je vzbudil tudi rahel dvom v realni doseg Slomškovega bralnega priznanja, kajti pokazalo se je, da mali intervjuvanci skorajda niso imeli pojma o tem, s čim so si pravzaprav prislužili bralno priznanje. Uvodnemu dogodku, ki so ga poimenovali Sobotna iskrica, so sledili »malica iz nahrbtnika«, zabava s pevcem in čarovnikom Grego in maša. V načrtu je bil tudi pohod do Slomškove hiše, ki pa ga je verjetno preprečilo slabo vreme.

FK

100 let Kmetijske šole

13. nadaljevanje

Piše mag. Nevenka Cmok

Dolgo sem razmišljala, kako opisati čas, ko je bil ing. Cizej na šentjurski šoli, in kakšen je bil njegov odnos do šole. Rešil me je njegov članek Spomini na šentjursko šolo, ki ga je napisal leta 1980 in ga objavil v reviji Naše kmetijske šole.

Dolfe Cizej, ravnatelj 1947 Avstrijo. Po tej uspešni akciji sem – 1956, dipl. ing. agr.

»Še kot študent kmetijske fakultete v Zagrebu sem obiskal takratno kmetijsko šolo v Šentjurju, ponovno sem obiskal šolo v Šentjurju po diplomi. Želel sem se zaposliti na šoli, vendar pa mi takratna politična klima ni bila naklonjena.

Po vrnitvi iz Dachaua sem nastopil delovno mesto referenta za živinorejo pri takratnem ministrstvu za kmetijstvo. Dodeljen sem bil posebni komisiji, ki naj bi repatriirala živino in stroje, katere je okupator odpeljal s posebnim vlakom v

potrebno izboljšati in povečati živalsko čredo.

Prav zaradi tega, ker je bila šentjurska šola orientirana v živalsko proizvodnjo in je bil pouk izrazito živinorejski, sem bil 1. septembra 1947 postavljen za ravnatelja takratne šole, ki je imela ob mojem nastopu nad 500 ha poljedelskih in travniških površin. Upravljanje posestva in vodstvo šole sem prevzel od inž. Franca Kropivška. Zagnano sem se lotil dela.

To delo nikakor ni bilo lahko, saj nam je primanjkovalo strokovnih sodelavcev, posebej še inštruktorjev. Mimo tega je bilo posestvo zelo razdrobljeno in dislocirano: Šentjur, Slom, Ponikva, Blagovna, Dramlje, Šmarje, Virštanj, Loka pri Žusmu in Planina. Proizvodnja pa je bila zaradi šolskega programa zelo raznolika.

Potrebno je bilo obnavljati poslopja in nasade, graditi nove objekte in povečati proizvodnjo.

Do leta 1950 je bil šolski kompleks že precej obnovljen, tako da je bilo možno do jeseni istega leta pripraviti celotno šolsko dvorišče kot razstavni objekt in dostojno proslaviti 40-letnico obstoja šole. Do jubileja je predvsem zelo napredovala živinoreja, in tako so v tem času obiskovale šole mnoge, premnoge ekskurzije. Strokovno smo na šoli uvajali nekatere, predvsem nove rešitve za takratno živinorejsko prakso: prosto rejo živine, strojno molžo, različne načine siliranja, pašno-kosni sistem, preizkus sajenja soje in zdravnih rastlin, čisti posevek buč itd.

Šentjurska šola je imela srečo, da je na samem šolskem obratu uspela pridobiti zelo dobre oskrbovalce živine, kar je ob strokovni pomoči vodstvenega kadra pripomoglo, da je bila šolska živinoreja kmalu ena najboljših v Sloveniji. Posebno pozornost je vzbudila krava Gora, ki je s svojo najvišjo letno mlečnostjo 6.370 kg bila dve leti slovenska rekorderka, čeprav je bila le sivo-pšenične pasme. Veliko zaslug za te živinorejske uspehe šole gre pripisovati zvestim oskrbovalcem živine, kot so bili na primer Mima, Ivanka, Marica in Alojz.

Tudi plemenska prašičereja na šoli je bila zgledna, saj je bila na vseslovenski razstavi živine v Ljubljani leta 1954 plemenska svinja priznana kot odlična.

Poudariti in priznati je treba, da so bili za proizvodne uspehe šole in posestva zelo zaslužni takratni učenci, tako kmetijske in kasneje učenke gospodinske šole. Slednji so se naučili strokovno in fizično delati – včasih po zunanjih ocenah še preveč fizično.

Tako so oboji, učenci in učenke, nosili tudi svoj del odgovornosti, zelo pristna in tovariška je bila povezanost med učenci,

delovodji, inštruktorji in vodstvom šole. Vestnost in volja do dela je bila prepričljiva!

Takrat v mojem, skoraj desetletnem obdobju delovanja na šoli je bilo zraven vodstvenega, pedagoškega in strokovnega dela še obilo pospeševalnih akcij in predavanj po vsem območju bivšega celjskega okraja, pa še raznoraznih dodatnih strokovnih tečajev na šoli sami – torej včasih dela kar preveč. Vendar je bilo možno vse opraviti zahvaljujoč povojni in mladostni zagnanosti vseh ljudi na šoli in posestvu. Delo je bilo vedno zanimivo, novo ter ustvarjalno, zato pa tudi ne utrujajoče.

Učenci v šolskem letu 1955/56

Sedijo od leve proti desni: četrta Rezka Breznikar, naprej od nje so Izidor Horvat, Mira Medved, ravnatelj Dolfe Cizej, Enčika, Tone Jenšterle in Jernej Borovnik

Ko je bilo treba šolo zapustiti, je bilo slovo izredno težko. Vendar pa moram priznati, da mi je prav vsestranska in strokovna dejavnost na kmetijski šoli dala tisto širino in razgledanost, ki mi je kasneje še kako koristila. Zato moram odkrito reči, da smatram ravno delovna leta v Šentjurju kot svoje zelo uspešno življenjsko razdobje.

Čez 10 let kasneje je v svojih spominih v zborniku Kmetijska šola 1910 – 1990 na str. 12 zapisal:

»Ob tej častiljivi obletnici šole se z grenkobo spominjam proslave 40-letnice šentjurske šole. Zaradi močne politične zamere me je takratni kmetijski minister Janez Hribar, v juniju 1950 odstavil kot ravnatelja šole in posestva in me „dal na razpoložnje«. Ker nisem dobil nadomestnega vodje, sem ostal še naprej na svojem delovnem mestu, tri mesece tudi brez plače! V tem času sem kljub temu pripravil razstavo ob obletnici šole v septembru, ki se je je udeležilo veliko število učencev in prijateljev šole. Moja vztrajnost oz. trma sta bili poplačani in po posredovanju strokovnih kolegov iz Ljubljane, ki so se udeležili slavlja, sem že naslednji dan prejel odlok o ponovnem imenovanju in nadomestilu 3-mesečnega zaslužka.

Od takrat je minilo 40 let in je Kmetijska šola dosegla izreden napredek v razvoju in si ponovno pridobila ugled, ki ga je nekoč uživala med slovenskim kmečkim prebivalstvom. Naj še naprej tako uspeva in si pridobi nazaj tudi šolsko posestvo, da bo lahko povsem zaživelo praktično delo dijakov v strokovnem vodenem šolskem poučno-vzgojnem kmetijskem obratu! Torej še na mnoga koristna leta v dobro slovenskega kmetijstva!«

To so besede Dolfca Cizeja, ki naj bi bile tudi nam vodilo za bodočnost. Le ob kruhu pridelanem na domači zemlji bomo obstali kot zdrav, pokončen narod in ne bomo lačni.

(Se nadaljuje)

Opravičujem se za zmedo s fotografijami v prejšnji številki ŠN.
Urednik

Kofetkanje, brez tebe mi živeti ni

V Šentjurju je malo ljudi in še manj lokalov, zato se mi zdi ena pomembnejših ponudb diskretnost posebne vrste. Na primer Pošta bar je en takšnih prostorov, kjer se, vsaj jaz, počutim zelo varno. Že leta tam na ves glas razpravljam o vsakršnih osebnih stvareh, posedam v vseh možnih psihodinamičnih (ali statičnih) stanjih, pa sta odziv in postrežba vedno na spoštljivi in profesionalni ravni. Če sem na primer v povprečju pila kavice in borovničke zadnjih 10 let eno uro na dan, sem si nabrala 3650 ur. Smešno bi bilo predvidevati, da je dobrih 3000 ur premalo, da bi si ustvarili sliko o človeku – toda ne, kolikor vem, od tam še ni pricurljala »o meni« nobena informacija. Zdaj bi to čudovito reč pokvarila z naštevanjem vseh možnih simpatičnih ali celo povsem neprimernih stvari, ki so se tam odvile in sem imela v njih vsaj stransko vlogo (na primer zaradi mladosti, norosti, družbe, zaljubljenosti ali depresije ipd.), zato ne bom rekla nič ... Povsem drugače je v hotelu. Oni naj bi bili sicer »bog i batina«, ampak ko tja zaviješ v lepi obleki sredi belega dne s poslovnimi partnerji na primer, ti vpričo vseh ponudijo bambus – ker ti pa ja vedno to piješ, madonca! No, ampak potem so tu še Šentjurske novice, ki ponavadi vse pokvarimo, ker nam je v največji interes in užitek izdajanje skrivnosti. (Ha, ha, ha ...) Sicer za to odgovarjamo celo po sodiščih, ampak nič nas ne zaustavi ... In moja naloga so zdaj, ko sem že praktično pol-upokojena urednica in obsojenka s povsem drugačnimi od novinarskih interesov, »šentjurske slike«, tokrat literarne, ker sem predvsem leposlovna in ne poslovna ženska, pa občasni introspektivni tip, tako da bodo podobne kvečjemu meni. In večinoma brez imen, seveda.

Danes sem pristala na kavici tekom letanja po občini za prepotrebno nepotrebno papirologijo, ker včeraj na delovnih mestih ni bilo nikogar zaradi dopusta, imenovanega izobraževanje. Tu je precej polno te dni, ko so se zvrstila izplačila – plače, penzije, socialne itn. S prijateljem, vajencem domače umetniške obrti, sva med drugim razpravljala tudi o tem, kako fino je pravzaprav – živeti v majhnem mestecu, kjer se navsezadnje le najde dovolj perspektivnih ljudi, ki se ukvarjajo s tem ali onim, in so lahko tudi zelo dobri. Ko začneš biznis, pokličeš prijatelja oblikovalca, prijatelja

računovodjo, prijateljico izdelovalko nakita, itd. Žal, ponavadi nihče od njih nima službe v Ljubljani ali Mariboru, kaj šele v Berlinu, tako da imajo čas – ne pa denarja, kot ga tudi ti (še) nimaš, kar je še največji problem. In ko se moči združijo in nastanejo zavidanja vredni izdelki, si nazadnje soočen še s to majhnostjo, ki ni zgolj šentjurska, temveč predvsem slovenska, in ti daje na razpolago zelo skromen trg s še skromnejšo variabilnostjo okusov. Kaj češ. Fant si zvija tobak, ker se mu po cigaretah rado kolca, jaz pa – kadim svoje marlboro. Ne smem pozabiti, da mi je kupil kavo – ker do 12h nisem premogla enega samega evra. (In tudi to je prednost domačih kofetkanj – vedno se najde kdo, ki ti kupi kavo, in potem jo pač tudi ti drugim v podobnih situacijah, zato vse teče kot po maslu.)

Nujno potrebujem te kavice. Ne vem, če me vsi razumejo, vem, da mami me ne, ampak resnično jih. Sicer je moj dan tako nabasan s hitenjem, da je to neverjetno – ko na primer jem, me vedno boli čeljust, prisežem, hitrost in moč grizenja in prežvekanja mi dejansko prišparata kvečjemu pet minut, ampak hitenje je avtomatsko ... Šele na kavi zares obsedim. In počasi srkam, ne kot doma z otrokom, ko zraven počnem še milijon stvari ... Ampak to ne more biti edini razlog – ker »potrebovala« sem kavice tudi pred leti, ko sem dejansko imela preveč in ne premalo časa. Če ne drugega, gre za neko vrsto slučajnostnega srečevanja znancev. Tistih, ki te nikoli ne bi poklicali in se dogovorili s tabo, pa se potem takole najdemo. (Ves čas se zdaj opozarjam – ne piši o sebi, piši o drugih ...) Fant, ki se mu po cigaretah kolca, razmišlja na veliko, dela pa počasi – ker je tudi glasbenik in je še mlad, se je z umetniško obrtjo začel ukvarjati sprva postransko, ob študiju in med koncerti itd., zdaj pa gre »do konca«, se pravi s certifikati, nato s prevzemom biznisa od očeta itd. in bla bla bla. Bistveno je, da zdaj v to vlaga svoj čas. Recimo, da 90-procentno. To je nujno, ko počneš karkoli in hočeš uspeti – včasih mi ni hotelo biti jasno, da je tako. Po drugi strani pa – imejmo sanje, in to ne kar kakšne neumne, ampak velike. On na primer se nič ne omejuje – izdelki se prodajajo že v Ljubljani, pripravlja se internetna stran, (ker baje te ni, če nisi na spletu), in potem enkrat bo imel trgovinico sredi Pariza. Če se kdo smeji, jaz se nisem. To je tisto, kar

mi je všeč pri Šentjurju – videti je kakor pozabljen kotichek in neperspektivno okolje, pa vendar izvrže iz maternice razno razne frajerje in frajerke – non-stop jih, na vseh možnih področjih. Mogoče mu popuščam – ker je tu preprosteje odpirati račune na banki brez osebne, ali pa spreminjati začasno prebivališče pri Gretici, ki ti vedno z vsem postreže, se naročati pri zdravniku kar po domačem telefonu, si izposojati mleko v gostilnah, ko s o trgovine zaprte ... Toda pravzaprav mu ne popuščam – živela sem v Ljubljani, v Mariboru, se šla turistko po Evropi, bila na kratkem prebegu (iz Celja, ne iz Šentjurja) v Indiji, in zdaj sem tu. Ja, celo na Ponikvi sem živela, ki je vsaj estetsko domala nepremagljiva, vendar je Šentjur, dragi moji, moj dom. Tako je. In čeprav si želim, da se moja naslednja knjiga prevede v Češčino, na primer, ker Čehi so krasni ljubitelji literature, veliko jih je in imajo svetski rezime kot avtorji (da ne govorim o velikem trgu in dinarčkih zame), je knjiga nastajala v Šentjurju. Mogoče je polovica ljudi, ki ga bodo pili na moj račun, ko bo izšla, ne bo prebrala, pa vendar s temi ljudmi jo hočem zapiti, razumete? In potem bom v Parizu srečala prijatelja obrtnika in bova nazdravljala na Šentjur ... Ker pa je moje kofetkanje te dni naletelo še na enega šentjurskega glasbenika, ki je tako kot vsi moji »umetniški« vrstniki in nadebudneži spoznal, da je nekaj treba početi »zares«, povem še tole. Nič ni brezveze. Če te zanima na primer vinogradništvo in vino, tako malo, sredi vsega, o čemer sanjaš, se zna zgoditi, da boš skozi faks in dogodke pa nedogodke let nazadnje prideloval svoje in čisto posebno vino, doma, v Šentjurju takorekoč. Kot on. Kar se vina tiče, majhna zgodbica. Pred dnevi ga je dal v pokušnjo prijateljici, ki je po dveh deci dobila menstruacijo, prvo po 15 letih!!! Lahko rečete, da je to slučaj, ampak slučajev ni. Seveda je splet psihofizičnih premikov, katerega en izmed morda sedmih faktorjev je bilo tole vino, pa vendar, jaz verjamem, da brez vina ni nič. In ker je mene vsa ta leta od Otroci s postaje Zoo v osnovni šoli zanimala narkomanija, bom čez kakšne 4 leta morda pomagala vašemu otroku iz tega sranja, to je namreč moj velik namen. Nič ni brezveze, se ponavljam kot kave pri Pošti ...

(se nadaljuje)

Eva Kovač

LUCIJINA REPORTAŽA

Spoštovane bralke in bralci, sploh ne vem, kako naj začnem. Do volitev je še skoraj pol leta, v Šentjurju pa že tako kurijo, da ne več vem, kje se me glava drži. Še dobro, da je vsaj Štef ohranil hladno glavo in se tako kot vedno prijazno smehlja, kar nesporno pomeni, da mu ne gre nič do živega, ker je nedolžen kot jagnje. Nič čudnega, ko pa za njim stoji kot granit trdi Jožef I. Ponkoviški, ki z lastno glavo prestreza vsa polena, ki priletijo s strani Diaci-Polnarjeve strankarsko nestrankarske naveze. Jožefu III. Direktorskemu so se sicer že začeli po malem kravžlati živci, ampak prosim vas, komu se ne bi, če bi moral poslušati takšne bedastoče, kot ju rojevata mali Marko in hudobni Robert. Si predstavljate, da sta ta dva tipa, ki ju Jožef I. Ponkoviški ni kar tako brez razloga poslal na malo daljši obisk v Vojnik, brez slehernega tehtnega razloga obtožila Štefa, da ravna malomarno z občinskim denarjem. Lepo vas prosim, Štef pa da bi bil denarno malomaren? Vam garantiram, Štef še kako zna ceniti denar. Je pa res, da je tisto igrišče na mivki v Hruševcu na prvi pogled malo drago, ampak samo na prvi pogled in za nepoznavalce. Vsem, ki se vsaj malo spoznajo na občinske finance, je jasno kot beli dan, da 130 evrskih tisočakov ni denar, zaradi katerega bi bilo spodobno Štefu kar koli očitati. To, da bi s tem denarjem v Dramljah naredili 6 ali 7 takšnih peskovnikov, v Slivnici pa celo fantastičnih 60, je ena sama demagogija. Naj jih kar naredijo! Toda hkrati naj tudi poskrbijo, da se bodo njihovi prvotligaški košarkarji, obvezno vsaj z enim črnim Američanom v ekipi, borili za prvaka države, da si bodo njihovi šefi lahko sezidali spodobna domovanja tu doma, kaj malega v Ljubljani, Mariboru in na morju, pa da bodo še GIC, CMC in kompanija lahko potegnili še kaj malega za svoje ljudi. Še dobro, da imamo razumne ljudi v občinskem nadzornem odboru, ki je stopil na stran resnice in pravice. Igorju in njegovim je bilo od vsega začetka jasno, da prepri ne vodijo nikamor, da je treba delati trezno, z roko v roki in se ne praskati tam, kjer te ne srbi. Igor pa tudi ni in ne bo tožibaba, ki bi svoje ljudi podlo ovajal v Ljubljani ali jih celo prijavljal pri pokvarjenih Kresalkinih policajih. Ti še zgradbe parlamenta niso v stanju varovati pred študentsko mularijo, kako pa naj bi se spoznali na zidarjo in podobne kšefte. To, kar naklada Jožef II. Javorski, da so Erika, Štef in Jožef III. Direktorski v letih svoje vladavine zapucali najmanj eno novo ponkovško šolo, je neumnost, da ji ni para. Pa tudi če bi jo, kaj pa nam bi nucala še ena ponkovška šola? Otrok tako nimamo dosti, le še večje stroške bi si z njo nakopali na glavo. Je že bilo bolj pametno, da je Štef lastnoročno in po svoji modri presoji in potrebah ta odvečni denar pošteno porazporedil potrebnim. In poskrbel tudi za Eriko, ki jo zdaj napadajo vsi, ki imajo pet minut časa, in to samo zato, ker je do nedavnega, dokler je ni zahrbtno spodnesel Jožef I. Javorski, bila neverjeten vzgled najučinkovitejše učinkovitosti in ker, tako kot jaz, ljubi Štefa. To, da je sedaj Štefov Jernej bolj učinkovit od nje, je prazen lari fari oziroma je posledica mačistično-sorodstvenega egotripa, ki ne prenese tega, da smo ženske bolj sposobne od moških. Še bolj pa mi gre na živce mali Marko, ki bi rad zlorabil ubogo Eriko za svoje umazane spletke proti Štefu. Ne vem, kako mu ni jasno, da je Štef ne le rojen za našega dosmrtnega župana, temveč je bil zagotovo tudi brezmadežno spočet, zato je tisto igrišče na mivki čisto navaden mačji kašelj. Naj bo raje malo bolj kooperativen, pa bo v jeseni morda postal naš peti podžupan.

Kot ste že lahko opazili, se Dobju izogibam kot hudič križa, odkar me podžupan Merij tlači v zapor. Že kadar koli se peljem tam skozi in vidim pred Marjanco parkiran njegov službeni avto, me mine vse veselje, da bi še napisala kaj lepega o Dobju. Mimogrede mi lahko spet uide kakšna beseda, pa me bo Merij spet čopnil za vrat. Človek je res nevaren, zato ga Franciju, ki ga je gospa Jožica že odredila za nadaljevanje županske kariere, toplo odsvetujem. Naj ga ima Čadej, če si lahko z njim kaj pomaga, morda doma v štali v času, ko bo on županoval. Ali pa Natalija, ki ji vsake toliko časa ponuja svoj službeni avto, a ga prevzetna babnica še povoha ne. In še kratek skokey nazaj v Šentjur. Prejšnji teden smo imeli dva meseca trajajoči Teden vseživljenjskega učenja. Ne vem, zakaj samo dva meseca, ko pa se učimo vse življenje. In zakaj je Jelka dala na seznam samo 52 prireditev? Gre za nemarnost, ali pa morda celo za načrtovano diverzijo, saj je ignorirala med drugim na primer šmarnice po vseh župnijah, da o pridigah niti ne govorim? Najmanj, kar bi se spodobilo, bi bilo, da bi vključila vsaj tiste maše, na katerih bere berilo naš župan Štef in gospod župnik še posebej povejo, kot na primer zadnjič na Planini, kako je fajn, ker bo v jeseni spet kandidiral. Se pa absolutno strinjam, da je s svojega seznama skenslala tako imenovani filmski festival na Rifniku, ker tam gor se samo zakajajo in seksajo, kar pa zagotovo ni vseživljenjsko učenje, ker to že obvladajo.

To soboto nam je naš Jožef I. Ponkoviški pripeljal v Šentjur veliko zabavo – vseslovenske športne igre SDS. Vsa čast mu, toliko politikov še nikoli ni letalo po naših igriščih. Jožef I. Ponkoviški je podobno kot Janša človek širokega formata in je v svoje SDS športne vrste vključil vse, ki se spoznajo na šport, celo smrtne sovražnike iz SD, in tako pokazal, da se Šentjurčani, podobno kot v občinskem svetu, poživžigamo na stranke, ko gre za našo čast in korist.

Vedno z vami vaša Lucija.

OBVESTILO

GLASBENA ŠOLA SKLADATELJEV IPAVCEV ŠENTJUR obvešča, da vpisuje otroke v šol. letu 2010/11 v naslednje programe:

PREDŠOLSKA GLASBENA VZGOJA (otroci rojeni l. 2005)

GLASBENA PRIPRAVNICA (otroci rojeni l. 2004)

Za prva dva programa (predšolska glasbena vzgoja in glasbena pripravnica) bo vpis potekal 27., 28. in 31. maj 2010 med 7.00 in 16.00 uro v tajništvu GŠ.

IZOBRAŽEVALNI PROGRAM GLASBA (otroci rojeni l. 2003 in starejši)

Otroci rojeni l. 2003 in starejši opravljajo vpis skupaj s sprejemnim preizkusom, ki bo v ponedeljek, 31. 5. 2010 od 14.00 - 16.30 ure.

PROGRAM KLASIČNEGA PETJA

Sprejemni izpit za program klasičnega petja bo v torek, 1. 6. 2010 od 14.30 – 17.00 ure. Višina glasu ni pomembna. Kandidati naj pripravijo pesem slovenskega ali tujega avtorja ter recitacijo slovenskega pesnika.

Dodatne informacije na tel.št.: (03) 746-16-22!

štajerski val

93,7 in 87,6 MHz

POLICIJSKE CVETKE

Interventna številka: 113
Policija Šentjur:
03/7464150

Šentjur, 16. 4. – Voznica je v središču mesta v krožišču iskala smer in sledila navigacijski napravi, medtem pa ji je voznik avta izsilil prednost. **Sledil je trk, voznik pa je odpeljal ...**

Loka pri Žusmu, 18. 4. – Nekdo je na Žusmu **demoliral mrliško vežico** in povzročil za 500 EUR škode.

Šentjur, 20. 4. – Policisti so sredi dneva ustavili voznika, ki je prej prenočil v »hotelski mreži 113«, **čeprav mu je bila vožnja prepovedana, zato je sledil zaseg.**

Gorica pri Slivnici, 20. 4. – V Turnem so na križišču z glavno cesto **trčila tri vozila, tri osebe pa so bile lažje poškodovane.**

Šentjur, 21. 4. – Voznica avta ni bila pozorna na vozilo pred njo, ki je zaviralo in je, da bi preprečila trk, **zapeljala v desno, kjer je naletela na »kandelaber«.**

Šentjur, 21. 4. – V večernih urah sta se soseda sporekla zaradi parkiranega avta. **En sosed je drugemu grozil z vilami in ga hotel še povoziti,** drugi pa je obrcal vozilo.

Šentjur, 22. 4. – Neznana zamaskiranca sta v Trški Gorci **starejšo ženico najprej zvezala, nato pa ji ukradla kakšnih 20 evrov** ter pobegnili v neznanu. Prestrašeno starko so našli sosedje, predrzna falota pa bi si zaslužila pošteno »obdelavo«.

Šentjur, 28. 4. – S parkinga izza šentjurske upravne stavbo so z vozila **odtujili registrski tablici CE S0-95E.**

Dramlje, 28. 4. – S počivališča Zima je nekdo **odtujil mizo in dva stola!!!**

Šentjur, 28. 4. – Pred enim od trgovskih centrov so policaji **zaradi beračenja oglobili Slovaka,** ki je, še preden je poravnal kazen, početje nadaljeval s sodržavljanom.

Gorica pri Slivnici, 1. 5. – V okolici Slivniškega jezera so **zasegli cigareto in paketek, ki sta vsebovala indijsko konopljo.**

Proseniško, 1. 5. – Nekdo je iz enega izmed ribnikov izpustil vso vodo. Poginilo je za tri tone ribjega življa.

Gorica pri Slivnici, 2. 5. – Oškodovanec je prijavil, da mu je nekdo posekal smreko, ki je bila namenjena praznovanju praznika dela.

Dramlje, 5. 5. – Voznica avta je pri Pletovarju vozila tako hitro, da je vozilo končalo kakšnih 100 metrov s cestišča.

Šentjur, 5. 5. – Pijana 31-letna avtomobilistka je v naselju vozila 91 km/h, tako da so jo prenočili policisti, za storjena prekrška pa je kazen najmanj 1950 EUR in prenehanje vozniškega.

Šentjur, 5. 5. – Občan iz okolice mesta je padel v jašek, ki ga je cestno podjetje postavilo na njegovo željo, a ga ni pokrilo.

Šentjur, 6. 5. – V podvozu je voznik, ki zaradi bolezni nima vozniškega, doživel epileptični napad in trčil v ograjo ter »kandelaber«.

Šentjur, 6. 5. – Pri Bohorju je nekdo zaprl ventil za vročo vodo, kar je povzročilo, da se je voda v kotlu s hlodovino ohladila. Nadaljnji postopek za pridelavo furnirja se je zaustavil, **škoda pa znaša kar 35 tisočakov!**

Dramlje, 7. 5. – V okolici naselja sta se soseda sprla zaradi uporabe ceste, v **fizično obračunavanje pa se je vmešal 15-letni sin, ki jih je »pokasiral«.**

Gorica pri Slivnici, 7. 5. – Nekdo je **ukradel 7 lesenih opozorilnih tabel,** ki so prepovedovale dostop do jezera brez lastnikovega soglasja.

Gorica pri Slivnici, 9. 5. – V Turnem je **prehitri motorist trčil v nasproti vozeči avto** in utrpel hujše poškodbe.

Proseniško, 10. 5. – Občan je policistom zatožil, da ga napada žena, v **resnici pa je bil pijan in je bilo vse skupaj zgolj njegova domišljija.** Čez dva dni je ženo po krivem obtožil, da mu je skrila klešče.

Šentjur, 11. 5. – Občan iz okolice mesta je opazil, da **neznanci nalagajo gradbeni oder,** vendar je šlo za neporavnane račune in ne za kaznivo dejanje.

Šentjur, 13. 5. – Center za socialno delo je obvestil policiste o še enem psihičnem nasilju moža nad ženo.

Šentjur, 14. 5. – Policisti so ustavili voznika, ki je napihal kar 1,51 mg/l alkohola, kar je terjalo prisilno nočitev.

Šentjur, 16. 5. – Nevesten lastnik je ponovno pustil brez nadzorstva svojega psa, ki se je odpravil na lov in v ogradi **zamoril dve košuti.**

Šentjur, 16. 5. – Osumljenec nasilja v družini je takoj po vrnitvi iz pripora po telefonu poklical partnerko, ki se je že v tem času odselila od njega. Ker se ni hotela vrniti, ji je **zagrozil z maščevanjem.**

ODMEVI

Davkopllačevalci in mediji preveč pričakujete od NO

V intervjuju z Marijo Budiša, objavljenem v ŠN 21. aprila, z gotovostjo lahko trdim, da to ni moj intervju, saj je urednik vprašanja, moje odgovore in posamezne stavke precej prilagodil, spremenil ali izpustil. Svojo trditev utemeljum: posamezne besede so nadomeščene z drugimi, navedeni so posamezni zneski vrednosti investicije, ki jih v mojem kontekstu ni ... Že pred izdajo ŠN sem dvakrat opozorila, da lahko objavi samo v takšnem kontekstu, kot ga je prejel, da ga ne more in ne sme spreminjati, saj potem ni moj intervju.

Zahtevam, da se moj dopis objavi skladno z določili 26. in 27. člena Zakona o medijih.

Mag. Marija Budiša

Odgovor urednika

Objavljeni intervju v celoti verno sledi vsebini pogovora, se pa od pripravljalnega teksta, ki ga je intervjuvanka predhodno pripravila, zaradi razumljivosti razlikuje po vrstnem redu vprašanj ter predvsem zaradi slovničnih in lektorskih popravkov. Če je pri tem nehoti prišlo do bistvene spremembe vsebine, smo jo pripravljali popraviti. Zaradi odsotnosti intervjuvanke druga uskladitev teksta žal ni bila mogoča.

Odgovor na edini konkreten očitek glede vrednosti investicij: v objavljenih odgovorih ni niti ene takšne številke.

F. Kovač

OBVESTILO DARUJMO KRI IN POMAGAJMO LJUDEM

Območno združenje RK Šentjur v sodelovanju s Krajevno organizacijo RK Gorica pri Slivnici ter s Transfuzijskim centrom Splošne bolnišnice Celje organizira krvodajalsko akcijo v Gorici pri Slivnici.

**Akcija bo potekala v prostorih
 Kulturnega doma Gorica pri Slivnici
 v četrtek, dne 27.05.2010 od 07.00
 do 11.00 ure.**

Med vsemi humanitarnimi in solidarnostnimi dejanji, ki jih človek lahko stori, je darovanje krvi prav gotovo najbolj neposredno človekoljubno dejanje. S svojo krvjo lahko mnogim povrnete zdravje in rešite življenje. Zaradi pomanjkanja krvi Rdeči križ poziva k sodelovanju vse zdrave in sposobne ljudi ter vse, ki cenijo zdravje, spoštujejo človeka in sebe. Še posebej so vabljeni vsi, ki so dopolnili 18 let in lahko kri darujejo prvič.

Ker je predpogoj za darovanje krvi zdravje človeka, bodo vsi pred dvzgom najprej zdravniško pregledani.

Sekretar OZRK Šentjur
 Stanislav Slejko I.r.

Šah – Šentjurčani štartali v Super ligi

V soboto in nedeljo 15. in 16. maja so v slovenski Super ligi odigrali prvi dve koli. Šentjurski šahisti, ki v tej konkurenci nastopajo pod imenom svojega pokrovitelja Gostišča Bohorč kot ŠD Bohorč Šentjur, so v prvih dveh kolih igrali z obema favoritoma, s šahisti iz Ptuja in Maribora, ter doživeli pričakovana poraza 4 : 2 in 5,5 : 0,5. Ptujčanom, za katere igrajo na prvih deskah naša državna reprezentanca, so nekoliko presenetljivo uspeli izdreti dve točki. Na peti in šesti deski sta Plahuta in Četina premagala mednarodna mojstra Podkrižnika in Polajžarja. Z Mariborčani (nekdanji Železničar), za katere igrajo sami vele mojstri, presenečenj več ni bilo. Pol dobljene točke je sicer malo, toda odraz sil v tej ligi, ki se je močno profesionalizirala in v njej dejansko ni prostora za amaterje.

Kot je povedal Franc Gazvoda, so se šentjurski šahisti pred tremi leti, ko so se tudi uvrstili v Super ligo, odpovedali udeležbi, tokrat pa so se le odločili, da se preizkusijo v za njih realno premočni konkurenci. Z vsem kar bo več kot zadnje mesto, bodo povsem zadovoljni.

Naslednji dve koli bosta odigrani 19. in 20. junija.

FK

NOGOMET: NEUSPEŠEN ZAKLJUČEK V 2. SNL

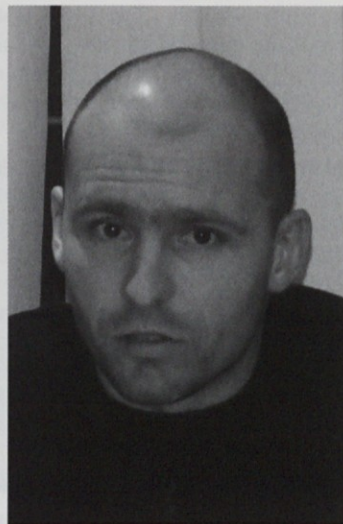
Šentjur izpadel iz 2. lige

Šentjurski nogometaši so z izjemno slabimi predstavami v zadnji tretjini prvenstva zapravili drugoligaški status. V šestih tekmah so osvojili le eno točko in tako osvojili zadnje, 10. mesto. Po dveh letih se vračajo v vzhodno skupino 3. SNL.

Šentjurčani so bili do konca aprila popolnoma enakovredni v boju za obstanek v drugoligaški konkurenci. Še več, z remijem pri neposrednih tekmeih v Krškem, zmago pri favoriziranem Triglavu in neodločenim rezultatom proti Primorju, so si ustvarili ugodno izhodišče za zadnjih šest krogov, vendar so varovanci **Oskarja Drobnet**a popolnoma pogoreli. Iztržili so le točko v Murski Soboti in petkrat izgubili. Nekajkrat kar katastrofalno, predvsem je bila boleča tekma v Kidričevem (poraz s 7:0 z Aluminijem) in domači fiasko s sosedi iz Slovenskih Konjic, ko je Dravinja v Športnem parku slavila z 1:5. Omenjeni tekmi sta sledili domačemu porazu s Šenčurjem (0:2), ko so se Šentjurčani sicer trudili in imeli priložnosti, a je vse bolj postajalo jasno, da po kakovosti in predvsem stalnosti očitno ne sodijo v 2. SNL.

Da je bilo v šentjurskem mozaiku za kakovostni nivo 2. SNL vendarle preveč stvari prepuščenih inerciji (tako na igrišču kot v vodstvu kluba) priča tudi zadnja tekma sezone proti Beli Krajini (poraz 1:2) v Športnem parku. Trener Drobne je komajda sestavil enajsterico, na klopi pa je imel le eno menjavo in rezervnega vratarja Fiderška. Celo nekateri mladinci se niso odzvali priložnosti, da zberejo kakšno dodatno drugoligaško minuto. »Na žalost smo izpadli. V zimskem odmoru smo izgubili 9 igralcev, od tega 6 nosilcev igre. Mladi celjski nogometaši, ki so bili dvojno registrirani tudi za Šentjur, so dobival veliko priložnosti v matičnem klubu in nanje nismo mogli v popolnosti računati. V odločilnih tekmah nismo zdržali pritiska,« je po zadnji prvenstveni tekmi sezono ocenjeval Oskar Drobne.

Kakorkoli, izpad iz 2. SNL seveda ni nikakršna katastrofa. 3. SNL je zagotovo tekmovanje,

Oskar Drobne ni uspel zadržati Šentjurčanov v 2. SNL.

ki je realno najbolj po meri šentjurskega nogometa. Če že iščemo pozitivne vidike letošnje sezone, zagotovo lahko izpostavimo, da so priložnost dobili številni domači mladi igralci, ki bi morali predstavljati zdravo jedro ekipe za v 3. SNL, ki bo tudi bolj zanimiva za gledalce (teh je bilo tudi letos tradicionalno malo), saj se bo Šentjur v lokalnih derbijih meril z Zrečami, Štorami, Šmartnim ... »Zagotovo bo lažje igrati v 3. SNL, mladi domači nogometaši so pridobili izkušnje. Dejstvo je, da celoten klub ni na nivoju 2. SNL,« priznava Drobne.

Kakšna bo tretjeligaška kadrovska zasedba je seveda še prehitro govoriti, kakor tudi ni znano ali bo trener ostal Oskar Drobne, ki je bil v mesecu maju bolj kot na klopi Šentjurja uspešen kot nogometaš Štor. V 3. SNL-vzhod je namreč zabil kar nekaj golov in pomagal svojem Kovinarju k obstanku. V prihodnji sezoni obeh vlog zagotovo ne bo več opravljal, mnogim šentjurskim navijačem pa se je že letos kolcalo po njegovih golih ... Bi bil Šentjur uspešnejši z Drobnetom na igrišču kot z Drobnetom na klopi?

L.H.

Občinska zveza prijateljev mladine
Mestni trg 10, Šentjur

R A Z P I S

za letovanje šolskih otrok v letu 2010

Letovanje organizira OBČINSKA ZVEZA PRIJATELJEV
MLADINE ŠENTJUR
Komisija za letovanje

KRAJ	LETOVANJE / TABOR	ČAS	CENE
Kranjska Gora	Tabor: Z znanjem čez ovire: pohodništvo, igre...	26. 7. – 6. 8. 2010	170 €
Zambratija	Letovanje: plavanje, športne aktivnosti, ples...	1.izmena:11.7.-21.7. 2010 2.izmena: 21.7 - 31.7 2010 3.izmena 10.8 -20.8 2010	190 €
Umag, Bošamija	Boom počitnice: delavnice)	21. 7. - 31. 07. 2010 (za osnovnošolce od 13 leta)	220 €

OPOMBA: Letovanje v Zambratiji je za otroke od 1. do 7. razreda.

Prijavite se v OŠ pri svetovalni službi (pedagoginji, psihologinji, socialni delavki); **Ob prijavi plačate 10 € .**

Plačilo je možno na dva obroka, po položnicah, katere boste prejeli v juniju.

Za delo z otroki na letovanju razpisujemo več

VZGOJITELJEV

V vlogi navedite čim več podatkov o sebi, svojem delu in izkušnjah o delu z otroki. Napišite na katerem interesnem področju bi delovali na letovanju in v katerem terminu, predstavite program...

Kandidati se prijavijo pisno na naslov:

OBČINSKA ZVEZA PRIJATELJEV MLADINE, Komisija za letovanje; Mestni trg 10; 3230 ŠENTJUR do 30. maja 2010

Najuspešnejša sezona, ki jo bo težko preseči

Po težko izborjeni uvrstitvi v ligo za prvaka je bilo nadaljevanje sezone večkrat prav šokantno. Z uvrstitvijo v polfinale končnice državnega prvenstva so šentjurski košarkarji dosegli tudi največji uspeh v tukajšnjih ekipnih športih. Krono sezone je pomenil neposredni televizijski prenos TV Slovenija, kjer so se izkazali tako igralci kot fantastični gledalci in nenazadnje uprava kluba, ki je poskrbela za verjetno najboljšo promocijo Šentjurja doslej.

Žal krovna organizacija, za razliko od mnogih drugih športov, polfinalistom ne namenja bronastih medalj. Morda fantom ne bi bilo odveč izdelati nekakšnih medaljonov, ki bi jih gotovo hranili kot enega ljubših spominov.

Helios se je izvlekel za las

21. 4.: Šentjur : **Helios Domžale** 79 : 81 (Crenshaw 28 (7x3), Lapornik 13, Čebular 12, ...) Sodniki so domačo publiko »razveselili« z 2 tehničnima napakama domačim »iz prve«. 14 sekund pred koncem je Sebič iz prostih metov izenačil na 78. Domžalčan Snow je žogo prenesel čez polovico, v sprednjem polju pa mu je blokado postavil Laškevič, šentjurska obramba ni prevzela in tako je nastal prostor za poskus z 8 metrov, ki je utišal Hruševec ...

Kamere jih niso prestrašile

28. 4.: Parklji : **Šentjur** 73 : 82 (Čebular 27, Šimović 15, Crenshaw 13, ...) Pred kamerami TV Slovenija in v prazni ježiški dvorani, so Šentjurčani prevzeli pobudo v 2. četrtini, pri Parkljih pa je »grozil« le Đapa. V 35. minuti bi lahko pri 6 točkah razlike postalo kritično, a je z razdalje zadel Lapornik, minuto kasneje pa je pri 69:74 svoje točke prispeval dotlej skoraj nevidni Crenshaw.

S premalo regeneracije je Krka pregloboka

30. 4.: **Šentjur** : Krka 71 : 86 (Crenshaw 17, Čebular 15, Lapornik 10, ...) Manj kot 48 ur po zadnji tekmi so Šentjurčani imeli pred sabo spočite krkaše, ki jih je bodrila glasna navijaška skupina, ki je dokaj izničila šentjursko prednost s tribun. Ključni dogodek se je zgodil v 33. minuti pri 53:66, ko je Lapornik ukradel žogo in nekje na višini trojke padel. Sodniki se niso odločili za pisk, gostje so zabili, domača klop je burno nadaljevala s protesti in »padla« je tehnična napaka.

Viroze pobrale moči

5. 5.: Geoplin Slovan : **Šentjur** 74 : 67 (Crenshaw 17, Šimović 16, Čebular 14, ...) Kljub bolezni so zaigrali vsi šentjurski igralci, a vseeno niso bili »pravi«. Domači

Naj strelci lige: 1. Čebular 20,7, 2. King (Hopsi) 20,6, 3. Ilievski (UOL) 16,6

Naj podajalci lige: 1. Koštomaj (Ele.) 5,4, 2. Crenshaw 5,1, 3. Anzlovič 4,1 (Zas.)

Količnik učinkovitosti: 1. King (Hopsi) 28,5, 2. Čebular 19,22, 3. Ilievski (UOL) 19,19,

so imeli večino tekme pobudo, minuto in 50 sekund pred koncem pa je bila razlika 5 točk (72:67). V nadaljevanju se je odvil velik boj, ki pa skoraj do zaključka ni prinesel točk, ampak številne napake, pri poražencih pa so zaradi 5 osebnih napak morali na klop Čebular (dokaj dvomljiva osebna napaka v napadu), Ručigaj in Lapornik.

Zadnji met z 9 m odločil tekmo!

8. 5.: Šentjur : PRO-TEK Zasavje 72 : 71 (Čebular 18, Crenshaw 15, Ručigaj 10, ...) Neposredne tekmece za polfinale DP je bilo treba premagati. Veliko večino tekme so vodili gostje, tekmo pa je s sanjskim metom tik pred iztekom igralnega časa s trojko rešil Crenshaw.

Poraz, ki je pomenil polfinale

12. 5.: Union Olimpija : **Šentjur** 94 : 79 (Crenshaw 16 (4x3), Šimović 16, Čebular 14, Alispahič 10, ...) Zdovčevi fantje so bili razpoloženi in v 28. minuti vodili 77:47. Tekma je v zadnji osmini postala celo nekoliko rezultatsko negotova, saj je Crenshaw s trojko znižal razliko na 9 točk (88:79), Lapornik pa je v nadaljevanju imel priložnost, da bi goste še bolj približal. Zaradi poraza Parkljev se je šentjurski klub prvič doslej uvrstil v polfinale državnega prvenstva.

Končno zavzeli Tri lilije

15. 5.: Zlatorog : **Šentjur** 75 : 85 (Čebular 27 (4x8), Alispahič 15, Ručigaj 13 (3x3), ...) Zaradi poškodbe ni nastopil Crenshaw, kljub temu pa so številni Šentjurčani bili priče prve prvenstvene zmage v Debru.

Ko gre zares, je sojenje drugačno

19. 5.: Union Olimpija : **Šentjur** 94 : 75 (Šimović 16, Crenshaw 14, Čebular 12, Lapornik 12, ...) Glasovi dveh stotin

šentjurskih grl je gromko odmevalo v mali tivolski dvorani, kjer so se domači košarkarji ob vsakem približanju Šentjurja znali odlepiti. Pri tem sta jim neokusno pomagala sodnika Petek in Kolar. Pri Olimpiji očitno hudo škripa, saj je tudi organizacija tekme bila neprimerna, kazni pa se jim ne pišejo.

Košarkarski praznik skalili sodniki

22. 5.: **Šentjur** : Union Olimpija 81 : 85 (Čebular 22, Ručigaj 14 (10 skokov), Šimović 12 (10 skok.), Lapornik 11, ...) V prečudovitem tisočglavem ambientu so Šentjurčani v 28. minuti vodili 71:60, a so bili obremenjeni z osebnimi napakami. »Gostujočih igralci v rumenih dresih« so vse skupaj spretno zrežirali, da trener Novakovič na koncu ni mogel računati na svojo udarno trojko.

br; FOTO: Robert Gajšek

KOMENTIRAMO

Luka Hvalc

Košarka je Šentjur

Prejšnjo sredo je bila slovenska prestolnica v znamenju študentov in Šentjurja. Študenti so »razbili« parlament, šentjurska košarka pa je osvojila ljubljansko halo Tivoli. Bil je ponosen občutek sedeti na tribuni legendarne dvorane, v kateri je bilo kar 200 gostujočih navijačev. V Ljubljano so prišli z dvema avtobusoma in avtomobili, pridružili so se jim žabarski Šentjurčani. Tam so bili čisto običajni fani, pa potencialni županski kandidati, direktorji, originali iz sosednje ulice, košarkarske legende vseh generacij. Ni kaj, že dolgo ni Šentjurčane kaj tako (z) družilo kot košarka.

Minulosoboto je hruševskadvoranapokalapošivih, prenosnanacionalni televiziji (prvi iz Hruševca po tekmi Slovenija-Madžarska leta 1996) je bil le še smetana na torti za zgodovinsko sezono šentjurske košarke. Ta je v dopolnjenem 40. letu starosti dosegla vrhunski rezultat, uvrstitev med štiri najboljša slovenska moštva je sanjska. Pod Resevno je aprila padla celo Olimpija, ki je bila v polfinalnih tekmah vendarle pričakovano in logično boljše, toda Šentjurčani so pustili zelo dober vtis.

Zagotovo je k odličnem rezultatu, ki pomeni tudi dobro promocijo Šentjurja, svoje prinesla gospodarska kriza, kakorkoli to zveni kontradiktorno. Sandi Čebular se v normalnih razmerah na košarkarskem trgu zagotovo ne bi vrnil v matični klub, ki ga je tako po igralski kakovosti kot realni finančni vrednosti presešel že pred leti. Vodstvo kluba je imelo veliko sreče tudi z Marcusom Crenshawom, ki se je v poplavi ameriških košarkarjev, ki krožijo po Evropi, tako igralsko kot osebnostno odlično vklopil v vendarle specifično okolje. Si predstavljate, da pridete iz milijonskega Detroita v Šentjur in se vaš vsakdan odvija na relaciji od Pešnice do Hruševca? Crenshaw je svoj ventil našel v glasbi in tudi s svojo rap kariero nedvomno zaznamoval dobro leto, ki ga je prebil v Šentjurju. Skoraj zagotovo tudi on, tako kot Čebular, ne bo imel težav z iskanjem bogatejšega delodajalca.

Glavna skrivnost letošnjega uspeha pa je zagotovo v trenerju Damjanu Novakoviču. S pametno sestavo relativno poceni ekipe, igralcev, ki jim kljub potencialu ni uspelo narediti odmevnejših karier, je zadel v polno. Ni slučajno, da se je Novakovič, ki je zaradi vojne v rodni BIH prekinil študij gradbeništva, ukvarjal z inštruiranjem matematike. Tudi v košarki dokazuje, da je mogoče z dobrimi kombinacijami »zložiti« smiselno in motivirano celoto.

Velike zasluge gredo tudi vodstvu kluba, ki ga pooseblja Jože Palčnik, direktor občinske uprave. Ob težavah Alposa, ki se je umaknil kot eden ključnih pokroviteljev, je zbrati proračun za prvoligaško ekipo (plan za leto 2009 KK Šentjur omenja proračun v višini 155 tisoč evrov, v to je všteto tudi delovanje mlajših selekcij) prava umetnost. Kako je z morebitnimi kompenzacijami in koliko so v financiranje košarke vpleteni drugi občinski posli, kot med vrsticami namigujejo politični nasprotniki Tislovega in Palčnikovega kraljestva, je seveda na pamet nemogoče govoriti. Ali so košarkarji kakšen trening opravili tudi na domnevno preplačanem odbojarskem igrišču (tudi primerjava več kot 100 tisoč evrov vredne odbojarske investicije in celoletnega košarkarskega pogona v vrednosti 155 tisoč evrov je ilustrativna ...) pred pragom hruševske dvorane, tudi ni znano. Vsekakor pa je letošnji uspeh dal vsaj prav, če že ne legitimnost, vsaj Palčnikovemu košarkarskemu vodenju.

In prihodnost? Kljub uspehu ta ne bo nič lažja. Kakšnega pokrovitelja več bi ob odmevnosti uvrstitve v polfinale morda lahko pridobili, težko pa je verjeti, da bi se sponzorji v težkih časih gnetli pred Palčnikovo pisarno na Občini. KK Šentjur, bodisi na občinskih ali sponzorskih jaslih, realno ne more vzdrževati vrhunskih ekip. Edini odgovor je lahko dobro delo z mladimi, kjer pa je klub nekoliko nazadoval, saj poleg tega, da so vse selekcije v 2. ligi, niti nimajo vadbene mreže po domači občini. Novi »čebularji« se pač ne pojavijo slučajno.

Zagotovo si šentjurska košarka zasluži pametno vodenje in stabilnega prvoligaša. Košarka pač združuje Šentjur in Šentjurčane. Letošnji zgodovinski rezultat mora biti samo najtrdnější kamen v novem desetletju košarkarske zgodbe, začete leta 1969 na igrišču ob Pešnici.

»Martinin« atletski miting za pokal Tajfuna

Letošnji majski atletski miting AK Šentjur je minil v znamenju dobre udeležbe in relativno skromnih rezultatov. Edina svetla izjema je bila domača atletinja Martina Ratej, ki je z odlično serijo metov kopja preko magične meje 60 m opozorila na odlično formo. Njen najboljši izid 63,39 m

je bil takrat celo letošnji tretji najboljši izid na svetu. Svojo formo je stopnjevala in teden dni kasneje na mitingu v Dohi dosegla nov slovenski rekord 67,37 m.

Sicer pa je miting za Šentjurčane pomenil precejšnjo razočaranje: med 120 nastopajočimi atleti in atletinjami, razmeroma veliko jih je bilo iz Hrvaške, sta bila poleg Ratajeve le še domača tekača na 600 m Časl (1.29,1 in Jahiri (1.26,7), ki sta sicer dosegla osebna rekorda, a vseeno ostala bolj v ozadju.

Šentjurska udeležba v konkurenci pionirjev in pionirk, v različnih kategorijah je nastopilo okrog 200 tekmovalcev, je sicer bila bolj obetavna, rezultatsko pa spet skromna. Edino zmago za AKŠ je priboril Matej Brglez (kategorija U 10) v teku na 60 m (9,59), Jernej Brglez (U 12) je bil drugi v vortexu, David Vehovar (U 10) pa tretji na 200 m (34,92).

FK

Lhotse po 10 letih nikogar več ne zanima

Odlični projekciji filma s podviga Pepevnika in Milana izpred 10 let (19. maja 2000), je v petek 21. maja na prostem pred OŠ Hruševac prisostvovala le peščica gledalcev. Res škoda, ker je film res dober in poleg čudovitih posnetkov nudi tudi nekatere odgovore na večno vprašanje, kaj ljudi vleče na nevarne osemstisočake.

FK

Občinski svet

Joža, a sem prav glasoval?

Boris: Mami, tudi jaz te imam rad ...

Mirko, če si pameten, stopi v SD!

Dvajseta obletnica Demosa

Janša: Ta pa pije kot kakšen pesnik ...

Jože, upam, da si jo temeljito cenzuriral!

Pohod KS Ponikva

Pa ja, tudi hojo je treba plačati!

1. maj na Resevni

Tu gor so od nekdaj radi streljali!

Vinska kraljica na Šentjurjevem

Pol litra, pa sem čist hin ...

Praznik češenj v Planetu Tuš

Sobota, 29. 5.

Planet Tuš bodo preplavile
najslajše primorske češnje.
Pridite in jih poizkusite!

Kjer so zvezde doma

Vabljeni na ogled
animirane družinske pustolovščine

DREAMWORKS
SHREK
ZA VEDNO.

V Planetu Tuš Celje
od 27. 05.

SHREK ZA VEDNO
(sinhronizirano / podnaslovljeno /
3D sinhronizirano)

(Shrek Forever After)

Kjer so zvezde doma

GRADBENIŠTVO, TRGOVINA, STORITVE

Elbatrade d.o.o.

ANTON KOŽELJ,
Ljubljanska cesta 26,
3230 Šentjur

tel.: 03/ 749 21 51
fax.: 03/ 749 21 50
gsm: 041/ 771 151

PLINSKE PEČI

- OGREVANJE NA:

- PLIN,
- OLJE
- BIOMASO

- KLIMATSKE NAPRAVE

- TOPLLOTNE ČRPALKE

- voda - voda
- zemlja - voda
- zrak - voda

ELBATRADE - KO POLETJE IN ZIMA NISTA VAŠ PROBLEM

Gozdarski vitli Tajfun

BOLJŠA KVALITETA

LEPŠI DESIGN!

LAŽJE DELO, VEČJI IZKORISTEK!

Rezalno cepilni stroji

RCA 320-2, 320-2E, RCA 380, 380-E, RCA 400 joy

TAJFUN Planina d.o.o. Planina 419 SI · 3225 Planina pri Šentcu Tel: +386 / 3 746 44 00 Fax: +386 / 3 979 12 41 E-mail: prodaja@tajfun.si www.tajfun.si

ECO FRIEND